

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/37

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 20. travnja 2026.

P.Z. br. 292

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 20. travnja 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/09
URBROJ: 50301-04/12-26-6

Zagreb, 20. travnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

2
PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Zagreb, travanj 2026.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. i članka 124. stavka 9. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Zakonom o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 16/23. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 83/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 155/23.) uređuje se postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće) i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti te postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Vijeća.

Kroz dosadašnja normativna rješenja utvrđeni su nedostaci uređenja sustava ulaska u pravosudne dužnosti. Obveza pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike trenutno predstavlja dodatno opterećenje polaznika i odgađa njihov ulazak u pravosudne dužnosti, a ujedno onemogućuje sustav da pravovremeno reagira na potrebe za novim pravosudnim dužnosnicima. Iz navedenog je razloga za provedbu reforme ulaska u pravosudne dužnosti, s ciljem postizanja veće objektivnosti, transparentnosti i učinkovitosti ovih postupaka, potrebno, između ostalog, izmijeniti i Zakon o Državnom sudbenom vijeću te omogućiti pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz utvrđene objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci.

Izmjenama ovoga Zakona se pristupa i zbog Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske U-I-2826/2023 od 11. srpnja 2023. („Narodne novine“, broj 83/23.), kojom je ukinuo odredbe članka 51. stavka 2. i članka 56. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, broj 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19. i 80/22.) u dijelu u kojem su navedene odredbe sadržavale riječi: „i koja ne obnaša pravosudnu dužnost“. S obzirom na navedeno potrebno je redefinirati uvjete i postupak imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova koji u trenutku prijave na oglas za određeno sudačko mjesto već obnašaju sudačku odnosno državnoodvjetničku dužnost.

Prema ocjeni Ustavnog suda navedene izmjene ograničavajuće su i stoga neustavne u odnosu na državnoodvjetničke dužnosnike koji za suce mogu biti imenovani tek u drugom i višem stupnju, ali ne i na prvom. U praktičnom smislu Odluka Ustavnog suda stvorila je potrebu pronalaska alternativnih kriterija vrednovanja kandidata koji već obnašaju pravosudnu dužnost (spram ocjene u Državnoj školi za kandidate koji još nisu imenovani za pravosudne

dužnosnike) pa je sukladno navedenom potrebno dopuniti uvjete i postupak imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih i upravnih sudova.

Trenutno su kao mjerodavni kriteriji za prvo imenovanje pravosudnih dužnosnika utvrđene završna ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima koji se kandidiraju za pravosudne dužnosti i ocjena razgovora s nadležnim Državnim sudbenim vijećem odnosno Državnoodvjetničkim vijećem.

Program Državne škole za pravosudne dužnosnike utvrđen je u najvećem dijelu kao ponavljanje provjere znanja na pravosudnom ispitu kojeg svi polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike prethodno moraju položiti i u njemu se ne nalazi posebna dodana vrijednost u smislu stjecanja i unaprjeđenja praktičnih vještina i znanja potrebnih za rad u svojstvu pravosudnih dužnosnika. Obveza pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike, čiji se početak određuje kada se javi dovoljan broj zainteresiranih kandidata i koja traje godinu dana, trenutno predstavlja samo dodatno opterećenje polaznika i odgađa njihov ulazak u pravosudne dužnosti, a ujedno onemogućuje sustav da pravovremeno reagira na potrebe za novim pravosudnim dužnosnicima. U Republici Hrvatskoj krajem 2025. godine bilo je imenovano oko 1670 sudaca, od kojih je tek njih 30 starosne dobi do 34 godine, a više od 600 sudaca između 60 i 70 godina života te je izvjesno da će oni uskoro, po sili zakona s navršених 70 godina, prestati obnašati sudačku dužnosti, a neki i ranije na vlastiti zahtjev zbog odlaska u mirovinu. Iz navedenog je razloga potrebno olakšati i ubrzati prva imenovanja na pravosudne dužnosti.

Zaključno, ovim se izmjenama pristupa i radi potrebe ubrzanja postupaka imenovanja sudaca te preciziranja pojedinih pitanja vezanih uz podnošenje izvješća o imovini sudaca kako bi se otklonile postojeće pravne praznine.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Predmetnim izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću definiraju se novi kriteriji koji će jamčiti veću objektivnost i transparentnost postupka imenovanja, a neće predstavljati administrativnu zapreku niti odugovlačiti ovaj postupak.

Ovim izmjenama propisuju se opći uvjeti za imenovanje suca i to, uz trenutno propisani uvjet hrvatskog državljanstva, izrijeком se navodi da svaki kandidat mora imati položen pravosudni ispit, da protiv njega nije započet kazneni postupak za kaznena djela koja se gone po službenoj dužnosti te da nije osuđivan za kaznena djela koja ga čine nedostojnim za obnašanje sudačke dužnosti.

Nastavno na prethodno navedeno, kao poseban uvjet za ulazak u pravosudne dužnosti propisuje se i određeno prethodno radno iskustvo prema kojem se kandidati grupiraju u kategoriju onih koji po samom svojstvu imaju omogućen ulazak (pravosudni dužnosnici, odvjetnici, javni bilježnici i javnobilježnički prisjednici), kategoriju savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkih vježbenika i javnobilježničkih savjetnika s najmanje dvije godine iskustva na pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita te kategoriju svih drugih pravnika koji su nakon položenog pravosudnog ispita najmanje četiri godine radili na drugim pravnim poslovima.

U navedenom se smislu kod svih kandidata za suce prvostupajskih sudova predlaže vrednovati uspjeh postignut na pravosudnom ispitu te dodatno ocjenu rada u svojstvu savjetnika

u pravosudnim tijelima odnosno ocjenu obnašanja pravosudne dužnosti, a za ostale kandidate uspjeh na posebnoj pisanoj provjeri pred nadležnim Vijećem te konačno za sve kandidate ocjenu dodijeljenu na razgovoru pred Vijećem.

U odnosu na kriterij vrednovanja uspjeha ostvarenog na pravosudnom ispitu, kandidati za suce prvostupanijskih sudova koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009., u razdoblju kada se uspjeh na ispitu nije bodovao, u postupku imenovanja sudjeluju sa 75 bodova, što je prosječni broj bodova ostvaren na pravosudnom ispitu, a kandidati koji su u tom razdoblju pravosudni ispit položili s posebnom pohvalom sudjeluju s 90 bodova.

Također, iznimno se za kandidate za suce prvostupanijskih sudova koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u ovom trenutku nisu imenovani na pravosudnu dužnost, predlaže propisati da u postupku imenovanja sudjeluju s postignutom završnom ocjenom. Propisuje se i način svođenja postignutog broja bodova na 100, ako je najviša moguća završna ocjena različita od 100 pa se vrijednost postignute ocjene ovih kandidata usklađuje tako da se postignuta završna ocjena pomnoži koeficijentom koji se izračunava na način da se brojka 100 podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegovog ocjenjivanja.

Radi postizanja veće učinkovitosti u postupcima imenovanja sudaca, posebice njihovog ubrzanja, i kod prvog imenovanja i kod napredovanja, mijenjaju se pravila o dostavi poziva i odluka Državnog sudbenog vijeća te se uvode pravila o presumiranom povlačenju prijave u slučaju neodaziva u pojedinim fazama postupka. S obzirom na uočene poteškoće u dostavi pojedinih odluka Vijeća, a prvenstveno onih o imenovanju sudaca, posebno se regulira dostava odluke o imenovanju sudaca javnom objavom na mrežnim stranicama Vijeća.

Predloženom reformom ulaska u pravosudne dužnosti, kao i procesnim izmjenama u postupcima imenovanja ujedno se ispunjava preporuka Odbora za javno upravljanje u postupku pristupanja Republike Hrvatske Organizaciji za gospodarsku suradnju i razvoj da se razmotri normativni okvir za imenovanje pravosudnih dužnosnika kako bi se osigurala objektivnost navedenih postupaka i izbor najboljih kandidata.

Kako bi se primjenom instituta trajnog premještaja sudaca u drugi sud istog stupanja spriječili poremećaji u popunjenosti i kontinuitetu u radu sudova te izazivanja potrebe provedbe novih postupaka imenovanja, ovim se izmjenama izričito propisuje da se razdoblje obnašanja sudačke dužnosti potrebno za trajni premještaj suca u drugi sud istog stupnja odnosi na obnašanje dužnosti suca u onom sudu iz kojeg se traži premještaj.

Nadalje, ovim izmjenama dorađuju se odredbe Zakona o Državnom sudbenom vijeću o udaljenju suca s dužnosti na način da se uz predsjednika suda, ovlast za postupanje daje i sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave u sudu.

Radi ispunjenja preporuka Odbora za javno upravljanje u postupku pristupanja Republike Hrvatske Organizaciji za gospodarsku suradnju i razvoj u postupcima podnošenja izvješća o imovini sudaca izričito se definiraju bitne promjene u imovini suca i članova njegove obitelji kako bi se otklonile postojeće pravne praznine.

c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim zakonom provest će se reforma ulaska u pravosudne dužnosti i time povećati objektivnost, transparentnost i učinkovitost ovih postupaka. Omogućit će se pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci. Također će se otkloniti nedoumice u vezi s podnošenjem izvješća o imovini sudaca i članova njihovih obitelji i time otkloniti pravne praznine.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 16/23. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 83/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 155/23.), članak 51. mijenja se i glasi:

„(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin, ima položen pravosudni ispit i radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, protiv koje nije započet kazneni postupak za kaznena djela koja se gone po službenoj dužnosti te koja nije osuđena za kazneno djelo koje je čini nedostojnom za obnašanje sudačke dužnosti.

(2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik, osoba koja je nakon položenog pravosudnog ispita najmanje dvije godine radila u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika ili najmanje četiri godine na drugim pravnim poslovima.

(3) Vrijeme provedeno na radu u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika i na drugim pravnim poslovima priznaje se i razmjerno uračunava u potrebno vrijeme za ispunjenje uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, na način da se rad u svojstvu vježbenika ili savjetnika dvostruko vrednuje u odnosu na rad na drugim pravnim poslovima.

(4) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.

(5) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.

(6) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, odvjetnik ili javni bilježnik ili sveučilišni profesor pravnih znanosti s najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita ili ugledni pravnik s najmanje 20 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.“.

Članak 2.

U članku 53. ispred riječi: „Oglas“ dodaje se oznaka stavka: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Osoba koja ne podnese pravodobnu ili potpunu prijavu ili koja ne ispunjava propisane uvjete ne smatra se kandidatom u postupku te joj se o tome dostavlja obrazložena obavijest putem elektroničke pošte.“

Članak 3.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca u županijskim i visokim sudovima koji u trenutku prijave ne obnašaju pravosudnu dužnost pristupaju pisanoj provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.

(3) Poziv na pisanu provjeru znanja upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Ako kandidat ne pristupi pisanoj provjeri, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(4) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(5) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(6) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 5. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova. Poziv na razgovor upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Iz opravdanih razloga razgovor se može obaviti putem uređaja koji omogućava audiovizualnu komunikaciju.

(7) Na razgovoru iz stavka 6. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(8) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(9) Ako kandidat ne pristupi razgovoru, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(10) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama.

(11) Vijeće će imenovati suce između kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.“

Članak 4.

Članak 55.a mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.

(3) Poziv na pisanu provjeru znanja upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Ako kandidat ne pristupi pisanoj provjeri, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(4) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(5) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redosljed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(6) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 5. ovoga članka. Poziv na razgovor upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Iz opravdanih razloga razgovor se može obaviti putem uređaja koji omogućava audiovizualnu komunikaciju.

(7) Na razgovoru iz stavka 6. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti te sklonost za obnašanje sudačke dužnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(8) Ako kandidat ne pristupi razgovoru, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(9) Zbrajanjem bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama. Vijeće će imenovati suce između kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(10) Za kandidate iz stavka 9. ovoga članka Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere.

(11) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(12) Za suca se ne može imenovati kandidat koji odbije dati suglasnost za provođenje temeljne sigurnosne provjere ili u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.

(13) Sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu kojim se uređuju sigurnosne provjere.“.

Članak 5.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„(1) U odnosu na kandidate za suce općinskih, trgovačkih i upravnih sudova koji su u trenutku prijave na oglas raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor se temelji na ostvarenom broju bodova na pravosudnom ispitu, ocjeni rada u svojstvu savjetnika i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(2) U odnosu na kandidate koji u trenutku prijave na oglas obnašaju pravosudnu dužnost izbor se temelji na ocjeni obnašanja dužnosti pomnoženoj s koeficijentom 1,333 i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(3) U odnosu na ostale kandidate izbor se temelji na ostvarenom broju bodova na pravosudnom ispitu, na ostvarenom broju bodova na pisanoj provjeri i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(4) Pisanu provjeru iz stavka 3. ovoga članka, koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje, provodi Vijeće, a na njoj kandidati mogu ostvariti najviše 100 bodova.

(5) Poziv na pisanu provjeru znanja upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Ako kandidat ne pristupi pisanoj provjeri, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(6) Na temelju broja bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu i ocjenom rada savjetnika u pravosudnim tijelima, broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno broja bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu i na pisanoj provjeri znanja Vijeće utvrđuje redosljed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.“.

Članak 6.

Članak 56.a mijenja se i glasi:

„(1) U postupcima iz članka 56. ovoga Zakona na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom broju bodova iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona. Iz opravdanih razloga razgovor se može obaviti putem uređaja koji omogućava audiovizualnu komunikaciju.

(2) Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti te sklonost za obnašanje sudačke dužnosti, na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(3) Poziv na razgovor upućuje se kandidatima putem mrežne stranice Vijeća. Ako kandidat ne pristupi razgovoru, smatra se da je povukao prijavu na oglas.

(4) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu i ocjenom rada savjetnika u pravosudnim tijelima, broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno broja

bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu i na pisanoj provjeri znanja s brojem bodova ostvarenih na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće imenuje suce između kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(6) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate koji prema broju bodova zadovoljavaju uvjet iz stavka 5. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(7) Za kandidate iz stavka 5. ovoga članka koji zadovolje na psihološkom testiranju Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere.

(8) Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu kojim se uređuju sigurnosne provjere, a na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za suca ne može se imenovati kandidat koji odbije dati suglasnost za provođenje temeljne sigurnosne provjere ili u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.“.

Članak 7.

Članak 56.c mijenja se i glasi:

„(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena.

(2) Ako je prema utvrđenom redosljedu iz članka 55. stavka 10., članka 55.a stavka 9. i članka 56.a stavka 4. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.

(3) Odluka o imenovanju sudaca dostavlja se javnom objavom na mrežnim stranicama Vijeća, a dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana javne objave.

(4) Javno objavljena odluka Vijeća uklanja se s mrežnih stranica nakon isteka roka od šest mjeseci od dana objave.

(5) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

(6) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Vijeće ne imenuje ni jednog od kandidata, Vijeće ponovno objavljuje oglas. “.

Članak 8.

U članku 61. stavku 5. riječi: „plaću koja je za njega povoljnija,“ brišu se.

Stavak 6. briše se.

Članak 9.

U članku 61.a u stavku 3. iza riječi: „tri godine“ dodaju se riječi: „u sudu iz kojeg se traži premještaj“.

Članak 10.

U članku 70. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Ako sudac u stegovnom postupku ima branitelja, branitelj se smatra punomoćnikom za primanje pismena.“.

Članak 11.

U članku 73. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Zahtjev za udaljenje s dužnosti Vijeću podnosi predsjednik suda odnosno osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u sudu u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, nadležno sudačko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

U stavku 4. iza riječi: „suda“ dodaju se riječi: „ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave“.

Članak 12.

U članku 87. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, kojom se smatra promjena u sadržaju imovine, povećanje vrijednosti imovine u iznosu iznad 13.000,00 eura, svaka promjena u prihodu od honorara ili drugih naknada te svaka promjena u podacima o nekretninama u zemljišnim knjigama, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.“.

Članak 13.

U članku 88. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Podaci o svakom dohotku i primitku iz stavka 3. podstavaka 7. i 8. ovoga članka podnose se odvojeno.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

(1) Kandidati za suce općinskih, trgovačkih i upravnih sudova koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a nisu imenovani na pravosudnu dužnost do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, u postupku imenovanja sudjeluju s postignutom završnom ocjenom.

(2) Ako je najviša moguća završna ocjena koju su kandidati iz stavka 1. ovoga članka mogli postići u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike različita od 100, vrijednost postignute ocjene ovih kandidata usklađuje se tako da se postignuta završna ocjena pomnoži koeficijentom koji se izračunava na način da se brojka 100 podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegovog ocjenjivanja.

Članak 15.

(1) Kandidati za suce općinskih, trgovačkih i upravnih sudova koji nisu završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. u postupku imenovanja sudjeluju s brojem bodova na pravosudnom ispitu na način da kandidati koji su položili pravosudni ispit sudjeluju sa 75 bodova, a kandidati koji su pravosudni ispit položili s posebnom pohvalom s 90 bodova.

(2) Kandidati za suce općinskih, trgovačkih i upravnih sudova koji nisu završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji su pravosudni ispit položili nakon 1. rujna 2009., a prije stupanja na snagu ovoga Zakona, u postupku imenovanja sudjeluju s brojem bodova ostvarenim na pravosudnom ispitu.

Članak 16.

(1) Postupci imenovanja i trajnog premještaja sudaca, stegovni postupci protiv sudaca te postupci udaljenja od obavljanja sudačke dužnosti započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 16/23. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 83/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 155/23.).

(2) Pravila o vrednovanju kandidata u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih, županijskih i visokih sudova („Narodne novine“, broj 132/22.) Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 17.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. rujna 2026.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom mijenja članak 51. Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se propisuju opći uvjeti za imenovanje suca i to, uz postojeći uvjet hrvatskog državljanstva, izrijeком se navodi da svaki kandidat mora imati položen pravosudni ispit, da protiv njega nije započет kazneni postupak za kaznena djela koja se gone po službenoj dužnosti te da nije osuđivan za kaznena djela koja ga čine nedostojnim za obnašanje sudačke dužnosti. Kao poseban uvjet za ulazak u pravosudne dužnosti propisuje se i određeno prethodno radno iskustvo prema kojem se kandidati grupiraju u kategoriju onih koji po samom svojstvu imaju omogućen ulazak (pravosudni dužnosnik, odvjetnici, javni bilježnici i javnobilježnički prisjednici), kategoriju savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkih vježbenika i javnobilježničkih savjetnika s najmanje dvije godine iskustva na pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita te kategoriju svih drugih pravnikа koji su nakon položenog pravosudnog ispita najmanje četiri godine radili na drugim pravnim poslovima. Također se propisuje priznavanje i razmjerno uračunavanje potrebnog radnog iskustva. Primjerice, jedna godina rada u svojstvu odvjetničkog vježbenika nakon položenog pravosudnog ispita priznaje se kao dvije godine rada na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita odnosno jedna godina rada na drugim pravnim poslovima priznaje se kao pola godine rada u svojstvu odvjetničkog vježbenika. Istovjetna odredba sadržana je u Pravilniku o polaganju pravosudnog ispita („Narodne novine“, br. 81/19., 141/20., 123/23., 128/23. i 82/24.) te se na taj način priznaje i uračunava radni staž potreban za ispunjavanje uvjeta za polaganje pravosudnog ispita.

Uz članak 2.

Ovim se člankom dopunjuje članak 53. Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se izričito propisuje da se osoba koja podnese nepravodobnu ili nepotpunu prijavu ili koja ne ispunjava propisane uvjete ne smatra kandidatom u postupku, o čemu joj se dostavlja obrazložena obavijest.

Uz članke 3. i 4.

Ovim se člancima dorađuju članci 55. i 55.a važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću o postupcima imenovanja sudaca županijskih i visokih sudova te Vrhovnog suda Republike Hrvatske na način da se propisuje dostava poziva na pisanu provjeru znanja putem mrežne stranice Vijeća onim kandidatima koji u trenutku prijave na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima odnosno Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ne obnašaju pravosudnu dužnost. Također se propisuje dostava poziva svim kandidatima na razgovor pred Vijećem putem mrežne stranice Vijeća. Radi ubrzanja postupka imenovanja sudaca presumira se povlačenje prijave na oglas u slučaju neodaziva na poziv odnosno nepristupanja razgovoru pred Vijećem. Također se propisuje da se iz opravdanih razloga razgovor može obaviti putem uređaja koji omogućava audiovizualnu komunikaciju te se izostavlja ograničenje u broju kandidata između kojih Vijeće može izvršiti izbor budući da se ograničenje u rasponu bodova između izabranog i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova smatra dostatnim jamstvom izbora najboljih kandidata.

Uz članke 5. i 6.

Ovim se člancima mijenjaju članci 56. i 56.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se definiraju kriteriji izbora kandidata za suce prvostupanijskih sudova koji su u trenutku prijave na oglas raspoređeni na mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima odnosno koji u trenutku prijave na oglas obnašaju pravosudnu dužnost, kao i kriteriji za sve ostale kandidate za suce.

Nadalje, definira se broj bodova koji kandidati mogu ostvariti na pisanoj provjeri znanja, koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje, a koju provodi Vijeće. I ovim člankom propisuje se dostava poziva kandidatima na pisanu provjeru znanja odnosno na razgovor pred Vijećem putem mrežne stranice Vijeća. Radi ubrzanja postupka imenovanja sudaca presumira se povlačenje prijave na oglas u slučaju nepristupanja pisanoj provjeri odnosno neodaziva na razgovor pred Vijećem. Također se propisuje da se iz opravdanih razloga razgovor može obaviti putem uređaja koji omogućava audiovizualnu komunikaciju te se izostavlja ograničenje u broju kandidata između kojih Vijeće može izvršiti izbor budući da se ograničenje u rasponu bodova između izabranog i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova smatra dostatnim jamstvom izbora najboljih kandidata.

Uz članak 7.

Ovim se člankom mijenja članak 56.c Zakona o Državnom sudbenom vijeću o objavi odluka Vijeća o imenovanju sudaca na način da se predmetna odluka dostavlja javnom objavom na mrežnim stranicama Vijeća, a dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana javne objave. Ovim člankom propisuje se i obveza uklanjanja javno objavljene odluke Vijeća s mrežnih stranica nakon isteka roka od šest mjeseci od dana objave. Izrijeком se propisuje postupanje Vijeća u situaciji ako se na oglas u postupku imenovanja sudaca ne javi niti jedan kandidat ili Vijeće ne imenuje ni jednog od kandidata.

Uz članak 8.

Ovim se člankom mijenja članak 61. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se izostavlja mogućnost suca privremeno upućenog na rad u drugi sud na izbor povoljnije plaće budući da su, zbog provedene reforme sustava plaća, plaće sudaca u svakom slučaju veće od plaća savjetnika u bilo kojem pravosudnom tijelu.

Uz članak 9.

Ovim se člankom mijenja članak 61.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se izričito propisuje da se razdoblje obnašanja sudačke dužnosti potrebno za trajni premještaj suca u drugi sud istog stupnja odnosi na obnašanje dužnosti suca u onom sudu iz kojeg se traži premještaj.

Uz članak 10.

Ovim člankom se dodaje novi stavak u članku 70. važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću te se, radi veće učinkovitosti i ubrzanja stegovnog postupka, propisuje da se branitelj suca u stegovnom postupku smatra punomoćnikom za primanje pismena.

Uz članak 11.

Ovim člankom precizira se odredba članka 73. Zakona o Državnom sudbenom vijeću o udaljenju suca s dužnosti na način da se uz predsjednika suda, ovlast za postupanje daje i sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave u sudu.

Uz članke 12. i 13.

Ovim člankom preciziraju se odredbe članaka 87. i 88. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se izričito definiraju bitne promjene u imovini suca i članova obitelji zbog kojih je sudac dužan podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini odnosno izrijeком se navodi da se podaci o svakom dohotku i primicima podnose odvojeno. Time se otklanjaju postojeće pravne praznine i proizvoljno tumačenje ove obveze.

Uz članak 14.

Ovim se člankom precizira način sudjelovanja kandidata u postupku imenovanja za suce prvostupanijskih sudova koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u ovom trenutku nisu imenovani na pravosudnu dužnost te se navodi da ti kandidati u postupku imenovanja sudjeluju s postignutom završnom ocjenom . Propisuje se i način svođenja postignutog broja bodova na 100, ako je najviša moguća završna ocjena različita od 100.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje način vrednovanja uspjeha kandidata ostvarenog na pravosudnom ispitu pa oni kandidati za suce prvostupanijskih sudova koji su položili pravosudni ispit prije 1. rujna 2009. u postupku imenovanja sudjeluju sa 75 bodova, što je prosječni ostvareni broj bodova na pravosudnom ispitu, odnosno 90 bodova ako su ispit položili s posebnom pohvalom, dok kandidati za suce prvostupanijskih sudova koji su pravosudni ispit položili nakon 1. rujna 2009. sudjeluju s brojem bodova ostvarenim na tom ispitu.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se dovršetak postupaka koji su na dan stupanja na snagu ovoga zakona u tijeku te rokovi za usklađenje podzakonskih akata s odredbama ovoga zakona.

Uz članak 17.

Ovim se člankom propisuje stupanje na snagu ovoga zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 51.

- (1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.
- (2) Za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.
- (3) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.
- (4) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.
- (5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 53.

Oglas o slobodnim sudačkim mjestima objavljuje Vijeće u „Narodnim novinama“, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje suca, kao i podatke o svom radu.

Članak 55.

- (1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.
- (2) Kandidati za suca u županijskim i visokim sudovima koji u trenutku prijave više ne obnašaju pravosudnu dužnost pristupaju pisanoj provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.
- (3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.
- (4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 9. ovoga članka.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(8) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama.

(9) Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

Članak 55.a

(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redosljed kandidata koji se objavljuje na internetskim stranicama Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom broju bodova iz stavka 4. ovoga članka, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 7. ovoga članka.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća.

(7) Zbrajanjem bodova ostvarenih ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru Vijeće utvrđuje redosljed kandidata i objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama. Vijeće će imenovati suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj

bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda mogu se imenovati kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) U odnosu na kandidate iz stavka 1. ovoga članka koji su primljeni u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređeni na radno mjesto savjetnika u pravosudnim tijelima izbor mora biti utemeljen na ocjeni rada u svojstvu savjetnika, završnoj ocjeni koju su ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem, a u odnosu na kandidate koji su Državnu školu završili polaganjem završnog ispita na broju bodova ostvarenih na završnom ispitu u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem.

(3) Ocjenu rada savjetnika u pravosudnim tijelima u svrhu sudjelovanja u postupku imenovanja sudaca utvrđuje čelnik pravosudnog tijela u koje su raspoređeni na zahtjev Vijeća sukladno metodologiji ocjenjivanja rada sudskih savjetnika odnosno metodologiji ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika, a na temelju ocjenjivanja rada kandidati mogu ostvariti najviše 100 bodova.

(4) Protiv odluke o ocjeni iz stavka 3. ovoga članka kandidat ima pravo u roku od osam dana od dana dostave izjaviti žalbu predsjedniku neposredno višeg suda odnosno neposredno višem državnom odvjetniku, koji su o žalbi dužni odlučiti u roku od 15 dana od dana zaprimanja.

(5) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su na temelju različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži koeficijentom koji se izračunava tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu podijeli najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(6) Na temelju ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završne ocjene u Državnoj školi odnosno broja bodova na završnom ispitu u Državnoj školi Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(7) Metodologiju ocjenjivanja rada sudskih savjetnika donosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Članak 56.a

(1) U postupcima iz članka 56. ovoga Zakona na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom broju bodova iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona, od najmanjeg prema najvećem broju bodova, i u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(2) Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom te objavljuju na mrežnim stranicama Vijeća. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(3) Zbrajanjem broja bodova ostvarenih ocjenom rada savjetnika u pravosudnim tijelima i završnom ocjenom u Državnoj školi odnosno bodovima na završnom ispitu u Državnoj školi i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

(4) Vijeće imenuje suce između najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova.

(5) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 4. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(6) Za kandidate s najvećim brojem bodova koji zadovolje na psihološkom testiranju Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere, i to za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(7) Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu kojim se ureduju sigurnosne provjere, a na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za suca ne može se imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.

(8) Ako kandidat iz stavka 4. ovoga članka odbije dati suglasnost za provođenje temeljne sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

Članak 56.c

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena.

(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 8., članka 55.a stavka 7. i članka 56.a stavka 3. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.

(3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do četiri godine, s time da se to vrijeme može produžiti za još četiri godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik – specijalist.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija, smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Pravo na povoljniju plaću iz stavka 5. ovoga članka isključuje pravo na dodatak na plaću kada je sudac upućen na rad u drugi sud sukladno zakonu kojim se uređuju prava i dužnosti sudaca.

Članak 61.a

(1) Najviše 30% slobodnih sudačkih mjesta predviđenih planom iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona može se popuniti trajnim premještajem sudaca iz sudova istog stupnja.

(2) Nakon donošenja plana iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona, a prije objave oglasa iz članka 53. ovoga Zakona, Vijeće na svojim internetskim stranicama objavljuje poziv sucima da, u roku koji odredi Vijeće, podnesu prijavu za trajni premještaj.

(3) U drugi sud trajno se mogu premjestiti suci koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine.

(4) Suci koji žele biti trajno premješteni u drugi sud, u roku koji odredi Vijeće, dostavljaju Vijeću pisanu prijavu uz koju prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje tri godine.

(5) Nakon proteka roka za dostavu prijave iz stavka 4. ovoga članka Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti sudačkih mjesta te broj primljenih, riješenih i neriješenih predmeta u sudovima u kojima prijavljeni kandidati obnašaju sudačku dužnost. Prijave sudaca koji sudačku dužnost obnašaju u sudovima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(6) Ako se na poziv Vijeća javi više kandidata, Vijeće ih poziva na razgovor na kojem im se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihova motiviranost za trajan premještaj i obnašanje dužnosti u drugom sudu.

(7) Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 20 bodova, a bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(8) Na temelju utvrđenja o ispunjavanju sudačke obveze iz stavka 4. ovoga članka i bodova ostvarenih na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata, objavljuje ga na svojim mrežnim stranicama te donosi obrazloženu odluku o premještaju.

Članak 70.

(1) Prijavljenom sucu će se po zaprimanju zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka pružiti mogućnost da iznese svoju obranu, osobno, u pisanom obliku ili po branitelju kojeg izabere. Ako prijavljeni sudac ne iznese svoju obranu, rasprava se provodi u njegovoj odsutnosti.

(2) Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(3) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 30 dana nakon njezina donošenja.

Članak 73.

(1) Sudac će biti udaljen s dužnosti:

- ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru odnosno istražnom zatvoru,
- zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudačke dužnosti ili
- zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.

(2) Sudac može biti udaljen s dužnosti:

- ako je protiv njega započet kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudačke dužnosti,
- ako je ovlašten predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti.

(3) Zahtjev za udaljenje s dužnosti Vijeću podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, nadležno sudačko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Odluku o udaljenju s dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi predsjednik suda, a u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka odluku donosi Vijeće bez odgode.

Članak 87.

(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svog bračnog druga, izvanbračnog druga, životnog partnera

odnosno neformalnog životnog partnera te maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

Članak 88.

(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba,
- pokretninama veće vrijednosti,
- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima,
- udjelima u vlasništvu drugih poslovnih subjekata,
- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoplaće suca,
- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama,
- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku,
- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretne pojedinačne vrijednosti veće od 3980,00 eura, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

PRILOG 4.:**OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA**

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije	
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Ne	Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Ne	Naziv pravne stečevine:
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	<p>Kroz dosadašnja normativna rješenja utvrđeni su nedostaci uređenja sustava ulaska u pravosudne dužnosti. Obveza pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike trenutno predstavlja dodatno opterećenje polaznika i odgađa njihov ulazak u pravosudne dužnosti, a ujedno onemogućuje sustav da pravovremeno reagira na potrebe za novim pravosudnim dužnosnicima. Iz navedenog je razloga za provedbu reforme ulaska u pravosudne dužnosti, s ciljem postizanja veće objektivnosti, transparentnosti i učinkovitosti ovih postupaka, potrebno, između ostalog, izmijeniti i Zakon o Državnom sudbenom vijeću te omogućiti pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz utvrđene objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci. Izmjenama ovog Zakona se pristupa i zbog Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske U-I-2826/2023, kojom je ukinuo odredbe članka 51. stavka 2. i članka 56. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, broj 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19. i 80/22.) u dijelu u kojem su navedene odredbe sadržavale riječi: „i koja ne obnaša pravosudnu dužnost“. S obzirom na navedeno potrebno je redefinirati uvjete i postupak imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova koji u trenutku prijave na oglas za određeno sudačko mjesto već obnašaju sudačku odnosno državnoodvjetničku dužnost.</p> <p>Trenutno su kao mjerodavni kriteriji za prvo imenovanje pravosudnih dužnosnika utvrđene završna ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima koji se kandidiraju za pravosudne dužnosti i ocjena razgovora s nadležnim Vijećima.</p> <p>Program Državne škole za pravosudne dužnosnike utvrđen je u najvećem dijelu kao ponavljanje provjere znanja na pravosudnom ispitu kojeg svi polaznici Škole prethodno moraju položiti i u njemu se ne nalazi posebna dodana vrijednost u smislu stjecanja i unaprjeđenja praktičnih vještina i znanja potrebnih za rad u svojstvu pravosudnih dužnosnika. Obveza pohađanja Škole, čiji se početak određuje kada se javi dovoljan broj zainteresiranih kandidata i koja traje godinu dana, trenutno predstavlja samo dodatno opterećenje polaznika i odgađa njihov ulazak u pravosudne dužnosti, a ujedno onemogućuje sustav da pravovremeno reagira na potrebe za novim pravosudnim dužnosnicima. Također je utvrđeno postojanje pravne praznine u postupcima podnošenja izvješća o imovini sudaca budući da nije definirano što se smatra bitnom promjenom u njihovoj imovini te imovini članova njihovih obitelji.</p>		

2.2.	Izvor podataka:
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA
3.1.	Opis posebnog cilja
	<p>Cilj Zakona je provesti reformu ulaska u pravosudne dužnosti i time povećati objektivnost, transparentnost i učinkovitost ovih postupaka. Omogućit će se pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci. Također će se otkloniti nedoumice u vezi podnošenja izvješća o imovini sudaca i članova njihovih obitelji i time otkloniti postojeće pravne praznine.</p> <p>Navedeni ciljevi ostvarit će se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - propisivanjem novih kriterija koji će jamčiti veću objektivnost i transparentnost postupka imenovanja, a neće predstavljati administrativnu zapreku niti odugovlačiti ovaj postupak, - procesnim izmjenama u postupcima imenovanja odnosno izmjenama pravila o dostavi poziva i odluka Državnog sudbenog vijeća te uvođenjem pravila o presumiranom povlačenju prijava u slučaju neodaziva u pojedinim fazama postupka, - redefiniranjem uvjeta vremenskog razdoblja obnašanja sudačke dužnosti potrebnog za trajni premještaj i to povećavanjem s najmanje tri na najmanje pet godina, - izričitim definiranjem bitnih promjena u imovini suca i članova obitelji.
3.2.	Opis svrhe propisa
	Predloženim izmjenama i dopunama omogućit će se pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci te će se otkloniti nedoumice u vezi podnošenja izvješća o imovini sudaca i članova njihovih obitelji.
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja
	Postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca moraju biti propisani zakonom, zbog čega u konkretnom slučaju druga normativna i nenormativna rješenja nisu moguća.
3.4.	Izvor podataka:
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA
4.1.	<p>Posebni cilj:</p> <p>Cilj Zakona je provesti reformu ulaska u pravosudne dužnosti i time povećati objektivnost, transparentnost i učinkovitost ovih postupaka. Omogućit će se pristup sustavu različitim kategorijama kandidata uz objektivne kriterije prema kojima će se provoditi selekcijski postupci. Također će se otkloniti nedoumice u vezi podnošenja izvješća o imovini sudaca i članova njihovih obitelji i time otkloniti pravne praznine.</p>
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 10. Uredbe.
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 11. Uredbe.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 12. Uredbe.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 13. Uredbe
	Adresati:
	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
	Adresati:
	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
	Adresati:
	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
	Adresati:
	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe

4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:						
	Predložene izmjene imat će pozitivne učinke prvenstveno na objektivnost, transparentnost i učinkovitost postupaka imenovanja sudaca, a novi kriteriji za imenovanje neće predstavljati administrativnu zapreku niti odugovlačiti ove postupke. S obzirom na navedeno, predložene izmjene posredno će imati pozitivne učinke i na pravosudni sustav u cijelosti.	Sudski i državnoodvjetnički savjetnici te ostali kandidati za ulazak u pravosudne dužnosti.						
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA							
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:							
	Analiza učinaka i adresata ne provodi se jer nisu utvrđeni učinci niti adresati Nacrta prijedloga zakona.							
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:							
	Analiza učinaka i adresata ne provodi se jer nisu utvrđeni učinci niti adresati Nacrta prijedloga zakona.							
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:							
	Analiza učinaka i adresata ne provodi se jer nisu utvrđeni učinci niti adresati Nacrta prijedloga zakona.							
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:							
	Analiza učinaka i adresata ne provodi se jer nisu utvrđeni učinci niti adresati Nacrta prijedloga zakona.							
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:							
	<p>Predložene izmjene usmjerene su prvenstveno na sudske i državnoodvjetničke savjetnike, ali i na sve druge kandidate za ulazak u pravosudne dužnosti.</p> <p>U nastavku se daje tablični prikaz usporedbe važećeg normativnog uređenja uvjeta ulaska u pravosudne dužnosti te prijedlog njihovih izmjena:</p>							
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>VAŽEĆE NORMATIVNO UREĐENJE</th> <th>PRIJEDLOG IZMJENA</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>- završena Državna škola za pravosudne dužnosnike (postignuti broj bodova) - savjetnici u pravosudnim tijelima najviše 200 bodova, ostali najviše 300 bodova</td> <td>- pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik - najmanje dvije godine rada u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika - najmanje pet godina rada nakon položenog pravosudnog ispita na drugim pravnim poslovima</td> </tr> <tr> <td>- ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100 bodova)</td> <td>Za pravosudne dužnosnike: ocjena obnašanja dužnosti (najviše 200 bodova) Za ostale kandidate: 1. uspjeh na pravosudnom ispitu (najviše 100 bodova) 2. ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100</td> </tr> </tbody> </table>	VAŽEĆE NORMATIVNO UREĐENJE	PRIJEDLOG IZMJENA	- završena Državna škola za pravosudne dužnosnike (postignuti broj bodova) - savjetnici u pravosudnim tijelima najviše 200 bodova, ostali najviše 300 bodova	- pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik - najmanje dvije godine rada u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika - najmanje pet godina rada nakon položenog pravosudnog ispita na drugim pravnim poslovima	- ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100 bodova)	Za pravosudne dužnosnike: ocjena obnašanja dužnosti (najviše 200 bodova) Za ostale kandidate: 1. uspjeh na pravosudnom ispitu (najviše 100 bodova) 2. ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100	
VAŽEĆE NORMATIVNO UREĐENJE	PRIJEDLOG IZMJENA							
- završena Državna škola za pravosudne dužnosnike (postignuti broj bodova) - savjetnici u pravosudnim tijelima najviše 200 bodova, ostali najviše 300 bodova	- pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik - najmanje dvije godine rada u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika - najmanje pet godina rada nakon položenog pravosudnog ispita na drugim pravnim poslovima							
- ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100 bodova)	Za pravosudne dužnosnike: ocjena obnašanja dužnosti (najviše 200 bodova) Za ostale kandidate: 1. uspjeh na pravosudnom ispitu (najviše 100 bodova) 2. ocjena rada savjetnika u pravosudnim tijelima (najviše 100							

		bodova) ili uspjeh na posebnoj pisanoj provjeri pred Državnim sudbenim vijećem (najviše 100 bodova)
	- razgovor s članovima Državnog sudbenog vijeća (najviše 20 bodova)	- razgovor s članovima Državnog sudbenog vijeća (najviše 20 bodova)
	- imenovanje između najviše 15 kandidata s najvećim brojem bodova, ali razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova	- imenovanje između kandidata s najvećim brojem bodova, ali razlika između izabranog kandidata i neizabranog kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 15 bodova
	- izabrani kandidati upućuju se prije imenovanja na psihološko testiranje te na provedbu temeljne sigurnosne provjere	- izabrani kandidati upućuju se prije imenovanja na psihološko testiranje te na provedbu temeljne sigurnosne provjere
5.6.	Izvor podataka:	
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	Savjetovanje: Za Nacrt prijedloga zakona provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću. Javno savjetovanje trajalo je od 17.2.2026. do 18.3.2026. godine. Tijekom savjetovanja zaprimljeno je 54 komentara. Za Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću u trajanju od 17.2. do 18.3.2026. Na predmetni Obrazac nisu zaprimljeni komentari.	
6.2.	Konzultacije: Obrazac iskaza dostavlja se na mišljenje nadležnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo.	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: Predloženim izmjenama pozitivno će se utjecati na objektivnost, transparentnost i učinkovitost postupaka imenovanja te će se proširiti krug mogućih kandidata za ulazak u pravosudne dužnosti. Također će se ukloniti postojeće pravne praznine.	Negativni učinci: Ne očekuju se negativni učinci predloženih izmjena.
7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteći iz provedbe: Ove izmjene rezultirat će isključivo pozitivnim učincima, osigurat će veću objektivnost, transparentnost i učinkovitost postupaka imenovanja sudaca te će otkloniti nedoumice u vezi podnošenja izvješća o imovini sudaca i članova njihovih obitelji.	
8.	PRILOZI	
8.1	Dokumenti u prilogu:	
	Nema priloga	
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA	
	Potpis: Damir Habijan	

	Datum: 26. ožujka 2026.
--	-------------------------

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Svrha dokumenta	Izještavanje o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Datum dokumenta	8.4.2026.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	84. PZA 2026.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja od 17.2. do 18.3.2026.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	-

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Troškovi provedenog savjetovanja	-

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1.	SUZANA ČURIĆ		<p>Predlažem izmjenu odredbe članka 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: ZoDSV) na način da se za suca županijskog suda može imenovati i osoba koja je bila sudski savjetnik 12 godina (kako je to ranije bilo uređeno Zakonom o sudovima iz 1994. i 2005.), a za suce visokih sudova osoba koja je bila sudski savjetnik 15 godina. Zakonodavni pristup iz Zakona o sudovima iz 1994. i 2005. bio je u skladu s prirodom posla koji sudski savjetnici obavljaju jer sudjeluju u radu na najstroženijim sudskim predmetima. Da je njihovo iskustvo usporedivo s iskustvom nositelja pravosudne dužnosti govori i činjenica da se pravosudni dužnosnici, koji su privremeno upućeni na rad u viši sud, u skladu s odredbom članak 61. stavak 4. ZoDSV, raspoređuju na radno mjesto viših sudskih savjetnika-specijalista tog suda (ranije na radno mjesto višeg sudskog savjetnika), a vrijeme provedeno na privremenom premještanju za potrebe napredovanja i stjecanja iskustva za imenovanje na viši sud priznaje im se kao da su obavljali sudačku dužnost. Ovdje ukazujem na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-861/23 od 13. travnja 2023. u kojoj je, između ostalog, navedeno:</p> <p>„Vrijeme provedeno na radu u drugom sudu na koji je sudac, sukladno članku 61. ZoDSV-a koji je bilo na snazi u vrijeme donošenja osporene odluke, privremeno upućen, priznaje se kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti i kao takvo uzima se u obzir prilikom utvrđivanja ispunjenja uvjeta za imenovanje, u konkretnom slučaju za suca županijskog</p>	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>suda, propisanih člankom 51. stavkom 3. ZoDSV-a. Naime, člankom 88. ZoSUD:28/13-126/19 taksativno je propisano u kojim slučajevima sudačka dužnost miruje i kada se vrijeme provedeno na određenim poslovima priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. Iz te zakonske odredbe ne proizlazi da sudaču miruje sudačka dužnost za vrijeme upućivanja na rad u drugi (viši) sud, kao i da se to vrijeme ne bi priznavalo kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. "Postoji generacija sudskih savjetnika koja je stekla uvjete po zakonskom rješenju iz 2005., nakon čega su izmjenom zakonodavstva stavljeni u daleko najnepovoljniji položaj i zapravo im je nastala nenadoknadiva šteta jer su im stečeni uvjeti doslovno „preko noći“ oduzeti iako su imali legitimna očekivanja da će postati suci ili barem da će sudjelovati u natjecanjima. Generacija savjetnika dovedena je u situaciju da moraju ponovo stjecati uvjete, a ako nisu uspjeli ući u Državnu školu, uvjete su mogli „ponovo“ steći tek godinama kasnije jer u jednom, ne baš zanemarivom razdoblju (2013. - 2017. godine) nisu uopće mogli steći uvjete. Predloženo zakonodavno rješenje u praksi konkretno znači da npr. osoba koja je imenovana za suca prvostupanjskog suda i pet godina bila sudac, te se nakon pet godina premjesti na rad u viši sud i bude na premještanju daljnjih pet godina, ostvaruje uvjete za napredovanje (čl. 51. st.3. ZoDSV) dok sudski savjetnik s 20 godina staža na tom istom sudu uvjete ne može ostvariti. Također, prema ovom zakonodavnom rješenju sudski savjetnik teoretski može biti imenovan na općinski ali i na Vrhovni sud RH (čl. 51. st.5. ZoDSV) jer su ti sudovi „otvoreni“ za sve kategorije, dok za drugostupanjske</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>sudove uvjete mogu ostvariti samo pravosudni dužnosnici. Proizlazi, dakle, da se prema predloženom zakonodavnom rješenju savjetnici koji su cijeli (višedesetljetni) staž proveli u pravosudnom sustavu stavljaju u nepovoljniji položaj, što je protivno Ustavu RH koji u odredbi čl. 14. svima jamči jednakost pred zakonom, a prema odredbi čl. 54. Ustava RH svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. Dakle, Ustav RH jamči pravo na rad i slobodu izbora zanimanja, uključujući pravo na profesionalni razvoj pod jednakim i predvidivim uvjetima. Zato predlažem izmjenu, odnosno „vraćanje“ na ranije zakonodavno rješenje (koje je brojnim savjetnicima koji su u to vrijeme već započeli profesionalni put u pravosudnom sustavu stvorilo legitimno očekivanje da će biti imenovani za suce) kojim bi se bi se sudskim savjetnicima s višedesetljetnim stažem omogućio pravedan sustav napredovanja. Uostalom, praksa prema zakonskim rješenjima iz 1994. i 2005. nije pokazala nikakve negativne posljedice, već naprotiv, iznjedrila je priznate pravosudne dužnosnike koji tu dužnost i danas obavljaju.</p>		
2.	ANTONIJA KRIŽANAC		<p>Predlažem izmjenu odredbe članka 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: ZoDSV) na način da se za suca županijskog suda može imenovati i osoba koja je bila sudski savjetnik 12 godina (kako je to ranije bilo uređeno Zakonom o sudovima iz 1994. i 2005.), a za suce visokih sudova osoba koja je bila sudski savjetnik 15 godina. Zakonodavni pristup iz Zakona o sudovima iz 1994. i 2005. bio je u skladu s prirodom posla koji sudski savjetnici obavljaju jer sudjeluju u radu na najsloženijim sudskim predmetima. Da je njihovo iskustvo usporedivo s</p>	Nije prihvaćen	<p>Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>iskustvom nositelja pravosudne dužnosti govori i činjenica da se pravosudni dužnosnici, koji su privremeno upućeni na rad u viši sud, u skladu s odredbom članak 61. stavak 4. ZoDSV, raspoređuju na radno mjesto viših sudskih savjetnika-specijalista tog suda (ranije na radno mjesto višeg sudskog savjetnika), a vrijeme provedeno na privremenom premještanju za potrebe napredovanja i stjecanja iskustva za imenovanje na viši sud priznaje im se kao da su obavljali sudačku dužnost. Ovdje ukazujem na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-861/23 od 13. travnja 2023. u kojoj je, između ostalog, navedeno: „Vrijeme provedeno na radu u drugom sudu na koji je sudac, sukladno članku 61. ZoDSV-a koji je bilo na snazi u vrijeme donošenja osporene odluke, privremeno upućen, priznaje se kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti i kao takvo uzima se u obzir prilikom utvrđivanja ispunjenja uvjeta za imenovanje, u konkretnom slučaju za suca županijskog suda, propisanih člankom 51. stavkom 3. ZoDSV-a. Naime, člankom 88. ZoSUD:28/13-126/19 taksativno je propisano u kojim slučajevima sudačka dužnost miruje i kada se vrijeme provedeno na određenim poslovima priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. Iz te zakonske odredbe ne proizlazi da sudaču miruje sudačka dužnost za vrijeme upućivanja na rad u drugi (viši) sud, kao i da se to vrijeme ne bi priznavalo kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti.“Postoji generacija sudskih savjetnika koja je stekla uvjete po zakonskom rješenju iz 2005., nakon čega su izmjenom zakonodavstva stavljeni u daleko najnepovoljniji položaj i zapravo im je nastala nenadoknativa šteta jer su im stečeni uvjeti</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>doslovno „preko noći“ oduzeti iako su imali legitimna očekivanja da će postati suci ili barem da će sudjelovati u natječajima. Generacija savjetnika dovedena je u situaciju da moraju ponovo stjecati uvjete, a ako nisu uspjeli ući u Državnu školu, uvjete su mogli „ponovo“ steći tek godinama kasnije jer u jednom, ne baš zanemarivom razdoblju (2013. - 2017. godine) nisu uopće mogli steći uvjete. Predloženo zakonodavno rješenje u praksi konkretno znači da npr. osoba koja je imenovana za suca prvostupanjskog suda i pet godina bila sudac, te se nakon pet godina premjesti na rad u viši sud i bude na premještanju daljnjih pet godina, ostvaruje uvjete za napredovanje (čl. 51. st.3. ZoDSV) dok sudski savjetnik s 20 godina staža na tom istom sudu uvjete ne može ostvariti. Također, prema ovom zakonodavnom rješenju sudski savjetnik teoretski može biti imenovan na općinski ali i na Vrhovni sud RH (čl. 51. st.5. ZoDSV) jer su ti sudovi „otvoreni“ za sve kategorije, dok za drugostupanjske sudove uvjete mogu ostvariti samo pravosudni dužnosnici. Proizlazi, dakle, da se prema predloženom zakonodavnom rješenju savjetnici koji su cijeli (višedesetljetni) staž proveli u pravosudnom sustavu stavljaju u nepovoljniji položaj, što je protivno Ustavu RH koji u odredbi čl. 14. svima jamči jednakost pred zakonom, a prema odredbi čl. 54. Ustava RH svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. Dakle, Ustav RH jamči pravo na rad i slobodu izbora zanimanja, uključujući pravo na profesionalni razvoj pod jednakim i predvidivim uvjetima. Zato predlažem izmjenu, odnosno „vraćanje“ na ranije zakonodavno rješenje (koje je brojnim savjetnicima koji su u to vrijeme već započeli</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			profesionalni put u pravosudnom sustavu stvorilo legitimno očekivanje da će biti imenovani za suce) kojim bi se bi se sudskim savjetnicima s višedesetljetnim stažem omogućio pravedan sustav napredovanja. Uostalom, praksa prema zakonskim rješenjima iz 1994. i 2005. nije pokazala nikakve negativne posljedice, već naprotiv, iznjedrila je priznate pravosudne dužnosnike koji tu dužnost i danas obavljaju.		
3.	ANTONIJA KRIŽANAC		Bilo kakvo vrednovanje bodova s pravosudnog ispita u situaciji kad su kandidati polagali pravosudni ispit po različitim Pravilnicima može rezultirati samo time da se jedna skupina stavi u (ne)povoljniji položaj, pravedno rješenje tu ne postoji. Nema apsolutno nikakvog smisla niti može biti od ikakvog značaja vrednovanje bodova s pravosudnog ispita u bilo kojoj varijanti u postupku imenovanja za suca. S obzirom na to da je riječ o kandidatima koji imaju više ili manje godina staža u sustavu, od utjecaja može i treba biti jedino kvaliteta rada i radno iskustvo. Vrednovanje bodova s pravosudnog ispita ima smisla jedino prilikom ulaska u sustav (kod zapošljavanja na radno mjesto savjetnika i sl.), nakon toga ne.	Nije prihvaćen	Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.
4.	VANDA FRANJIĆ		Predlažem izmjenu odredbe članka 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: ZoDSV) na način da se za suca županijskog suda može imenovati i osoba koja je bila sudski savjetnik 12 godina (kako je to ranije bilo uređeno Zakonom o sudovima iz 1994. i 2005.),	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>a za suce visokih sudova osoba koja je bila sudski savjetnik 15 godina. Zakonodavni pristup iz Zakona o sudovima iz 1994. i 2005. bio je u skladu s prirodom posla koji sudski savjetnici obavljaju jer sudjeluju u radu na najstroženijim sudskim predmetima. Da je njihovo iskustvo usporedivo s iskustvom nositelja pravosudne dužnosti govori i činjenica da se pravosudni dužnosnici, koji su privremeno upućeni na rad u viši sud, u skladu s odredbom članak 61. stavak 4. ZoDSV, raspoređuju na radno mjesto viših sudskih savjetnika-specijalista tog suda (ranije na radno mjesto višeg sudskog savjetnika), a vrijeme provedeno na privremenom premještanju za potrebe napredovanja i stjecanja iskustva za imenovanje na viši sud priznaje im se kao da su obavljali sudačku dužnost. Ovdje ukazujem na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-861/23 od 13. travnja 2023. u kojoj je, između ostalog, navedeno:</p> <p>„Vrijeme provedeno na radu u drugom sudu na koji je sudac, sukladno članku 61. ZoDSV-a koji je bilo na snazi u vrijeme donošenja osporene odluke, privremeno upućen, priznaje se kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti i kao takvo uzima se u obzir prilikom utvrđivanja ispunjenja uvjeta za imenovanje, u konkretnom slučaju za suca županijskog suda, propisanih člankom 51. stavkom 3. ZoDSV-a. Naime, člankom 88. ZoSUD:28/13-126/19 taksativno je propisano u kojim slučajevima sudačka dužnost miruje i kada se vrijeme provedeno na određenim poslovima priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. Iz te zakonske odredbe ne proizlazi da sucu miruje sudačka dužnost za vrijeme upućivanja na rad u drugi (viši) sud, kao i da se to vrijeme ne bi priznavalo kao</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti.“Postoji generacija sudskih savjetnika koja je stekla uvjete po zakonskom rješenju iz 2005., nakon čega su izmjenom zakonodavstva stavljeni u daleko najnepovoljniji položaj i zapravo im je nastala nenadoknativa šteta jer su im stečeni uvjeti doslovno „preko noći“ oduzeti iako su imali legitimna očekivanja da će postati suci ili barem da će sudjelovati u natječajima. Generacija savjetnika dovedena je u situaciju da moraju ponovo stjecati uvjete, a ako nisu uspjeli ući u Državnu školu, uvjete su mogli „ponovo“ steći tek godinama kasnije jer u jednom, ne baš zanemarivom razdoblju (2013. - 2017. godine) nisu uopće mogli steći uvjete. Predloženo zakonodavno rješenje u praksi konkretno znači da npr. osoba koja je imenovana za suca prvostupanjskog suda i pet godina bila sudac, te se nakon pet godina premjesti na rad u viši sud i bude na premještanju daljnjih pet godina, ostvaruje uvjete za napredovanje (čl. 51. st.3. ZoDSV) dok sudski savjetnik s 20 godina staža na tom istom sudu uvjete ne može ostvariti. Također, prema ovom zakonodavnom rješenju sudski savjetnik teoretski može biti imenovan na općinski ali i na Vrhovni sud RH (čl. 51. st.5. ZoDSV) jer su ti sudovi „otvoreni“ za sve kategorije, dok za drugostupanjske sudove uvjete mogu ostvariti samo pravosudni dužnosnici. Proizlazi, dakle, da se prema predloženom zakonodavnom rješenju savjetnici koji su cijeli (višedesetljetni) staž proveli u pravosudnom sustavu stavlja u nepovoljniji položaj, što je protivno Ustavu RH koji u odredbi čl. 14. svima jamči jednakost pred zakonom, a prema odredbi čl. 54. Ustava RH svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>dužnost. Dakle, Ustav RH jamči pravo na rad i slobodu izbora zanimanja, uključujući pravo na profesionalni razvoj pod jednakim i predvidivim uvjetima. Zato predlažem izmjenu, odnosno „vraćanje“ na ranije zakonodavno rješenje (koje je brojnim savjetnicima koji su u to vrijeme već započeli profesionalni put u pravosudnom sustavu stvorilo legitimno očekivanje da će biti imenovani za suce) kojim bi se bi se sudskim savjetnicima s višedesetljetnim stažem omogućio pravedan sustav napredovanja. Uostalom, praksa prema zakonskim rješenjima iz 1994. i 2005. nije pokazala nikakve negativne posljedice, već naprotiv, iznjedrila je priznate pravosudne dužnosnike koji tu dužnost i danas obavljaju.</p>		
5.	VANDA FRANJIĆ		<p>Bilo kakvo bodovanje pravosudnog u situaciji kad su kandidati polagali pravosudni ispit po različitim Pravilnicima može rezultirati samo time da se jedna skupina stavi u (ne)povoljniji položaj, pravedno rješenje tu ne postoji. Nema smisla niti može biti od ikakvog značaja vrednovanje bodova s pravosudnog u bilo kojoj varijanti u postupku imenovanja za suca. S obzirom na to da je riječ o kandidatima koji imaju više ili manje godina staža u sustavu, od utjecaja može biti jedino kvaliteta rada i radno iskustvo. Bodovanje pravosudnog može imati smisla jedino prilikom ulaska u sustav (kod zapošljavanja na radno mjesto savjetnika i sl.), nakon toga ne.</p>	Nije prihvaćen	<p>Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					Državnu školu za pravosudne dužnosnike.
6.	TOMAŠIĆ RAGUŽ		Nadam se da ćete prepoznat važnost i svrsihodnost predložene izmjene i omogućiti sudskim savjetnicima, kojima su ranijim zakonskim izmjenama ukinuti već stečeni uvjeti za imenovanje za suce na više sudove te su svih ovih godina ostali u statusu sudskih savjetnika, unatoč bogatom radnom iskustvu, a sve kako bi se, barem djelomično, ublažile posljedice koje su im prijašnjim zakonskim rješenjima nanesene.	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.
7.	LANA MALEKOVI Ć		Predlažem izmjenu odredbe članka 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: ZoDSV) na način da se za suca županijskog suda može imenovati i osoba koja je bila sudski savjetnik 12 godina (kako je to ranije bilo uređeno Zakonom o sudovima iz 1994. i 2005.), a za suce visokih sudova osoba koja je bila sudski savjetnik 15 godina. Zakonodavni pristup iz Zakona o sudovima iz 1994. i 2005. bio je u skladu s prirodom posla koji sudski savjetnici obavljaju jer sudjeluju u radu na najstroženijim sudskim predmetima. Da je njihovo iskustvo usporedivo s iskustvom nositelja pravosudne dužnosti govori i činjenica da se pravosudni dužnosnici, koji su privremeno upućeni na rad u viši sud, u skladu s odredbom članak 61. stavak 4. ZoDSV, raspoređuju na radno mjesto viših sudskih savjetnika-specijalista tog suda (ranije na radno mjesto višeg sudskog savjetnika), a vrijeme provedeno na privremenom premještanju za potrebe napredovanja i stjecanja iskustva za imenovanje na viši sud priznaje im se kao da su obavljali sudačku dužnost. Ovdje ukazujem na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-861/23 od 13. travnja 2023. u kojoj je, između ostalog, navedeno: „Vrijeme provedeno na radu u drugom sudu na koji je sudac, sukladno članku 61.	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ZoDSV-a koji je bilo na snazi u vrijeme donošenja osporene odluke, privremeno upućen, priznaje se kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti i kao takvo uzima se u obzir prilikom utvrđivanja ispunjenja uvjeta za imenovanje, u konkretnom slučaju za suca županijskog suda, propisanih člankom 51. stavkom 3. ZoDSV-a. Naime, člankom 88. ZoSUD:28/13-126/19 taksativno je propisano u kojim slučajevima sudačka dužnost miruje i kada se vrijeme provedeno na određenim poslovima priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. Iz te zakonske odredbe ne proizlazi da sucu miruje sudačka dužnost za vrijeme upućivanja na rad u drugi (viši) sud, kao i da se to vrijeme ne bi priznavalo kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. "Postoji generacija sudskih savjetnika koja je stekla uvjete po zakonskom rješenju iz 2005., nakon čega su izmjenom zakonodavstva stavljeni u daleko najnepovoljniji položaj i zapravo im je nastala nenadoknativa šteta jer su im stečeni uvjeti doslovno „preko noći“ oduzeti iako su imali legitimna očekivanja da će postati suci ili barem da će sudjelovati u natječajima. Generacija savjetnika dovedena je u situaciju da moraju ponovo stjecati uvjete, a ako nisu uspjeli ući u Državnu školu, uvjete su mogli „ponovo“ steći tek godinama kasnije jer u jednom, ne baš zanemarivom razdoblju (2013. - 2017. godine) nisu uopće mogli steći uvjete. Predloženo zakonodavno rješenje u praksi konkretno znači da npr. osoba koja je imenovana za suca prvostupanjskog suda i pet godina bila sudac, te se nakon pet godina premjesti na rad u viši sud i bude na premještanju daljnjih pet godina, ostvaruje uvjete za napredovanje (čl. 51. st.3.</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ZoDSV) dok sudski savjetnik s 20 godina staža na tom istom sudu uvjete ne može ostvariti. Također, prema ovom zakonodavnom rješenju sudski savjetnik teoretski može biti imenovan na općinski ali i na Vrhovni sud RH (čl. 51. st.5. ZoDSV) jer su ti sudovi „otvoreni“ za sve kategorije, dok za drugostupanjske sudove uvjete mogu ostvariti samo pravosudni dužnosnici. Proizlazi, dakle, da se prema predloženom zakonodavnom rješenju savjetnici koji su cijeli (višedesetljetni) staž proveli u pravosudnom sustavu stavljaju u nepovoljniji položaj, što je protivno Ustavu RH koji u odredbi čl. 14. svima jamči jednakost pred zakonom, a prema odredbi čl. 54. Ustava RH svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. Dakle, Ustav RH jamči pravo na rad i slobodu izbora zanimanja, uključujući pravo na profesionalni razvoj pod jednakim i predvidivim uvjetima. Zato predlažem izmjenu, odnosno „vraćanje“ na ranije zakonodavno rješenje (koje je brojnim savjetnicima koji su u to vrijeme već započeli profesionalni put u pravosudnom sustavu stvorilo legitimno očekivanje da će biti imenovani za suce) kojim bi se bi se sudskim savjetnicima s višedesetljetnim stažem omogućio pravedan sustav napredovanja. Uostalom, praksa prema zakonskim rješenjima iz 1994. i 2005. nije pokazala nikakve negativne posljedice, već naprotiv, iznjedrila je priznate pravosudne dužnosnike koji tu dužnost i danas obavljaju.</p>		
8.	LANA MALEKOVIĆ		<p>Bilo kakvo bodovanje pravosudnog u situaciji kad su kandidati polagali pravosudni ispit po različitim Pravilnicima može rezultirati samo time da se jedna skupina stavi u (ne)povoljniji položaj, pravedno rješenje tu ne postoji. Nema smisla niti</p>	Nije prihvaćen	<p>Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>može biti od ikakvog značaja vrednovanje bodova s pravosudnog u bilo kojoj varijanti u postupku imenovanja za suca. S obzirom na to da je riječ o kandidatima koji imaju više ili manje godina staža u sustavu, od utjecaja može biti jedino kvaliteta rada i radno iskustvo. Bodovanje pravosudnog može imati smisla jedino prilikom ulaska u sustav (kod zapošljavanja na radno mjesto savjetnika i sl.), nakon toga ne.</p>		<p>vrednovanje kandidata. Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.</p>
9.	ANA LOVRIĆ		<p>Bodovanje pravosudnog u situaciji kad su kandidati polagali pravosudni ispit po različitim Pravilnicima može rezultirati samo time da se jedna skupina stavi u (ne)povoljniji položaj, pravedno rješenje tu ne postoji. Nema smisla niti može biti od ikakvog značaja vrednovanje bodova s pravosudnog u bilo kojoj varijanti u postupku imenovanja za suca. Bodovanje pravosudnog može imati smisla jedino prilikom ulaska u sustav (kod zapošljavanja na radno mjesto savjetnika i sl.), nakon toga ne. Državna škola za pravosudne dužnosnike bitno je mijenjala sadržaj, vrijeme trajanja i način polaganja završnog ispita, način ocjenjivanja kandidata, način bodovanja i druga pitanja značajna za polaganje završnog ispita te je konačno bilo moguće završiti školu i bez položenog ispita čime je realno stvoreno više načina završavanja škole i rezultiralo time da su različite skupine koje su završile Državnu školu stavljene u (ne)povoljniji</p>	Nije prihvaćen	<p>Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanijskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>položaju. Kao korektivni mehanizam, predlažem da kandidati koji su uspješno završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike ostvare dodatne bodove (isti broj bodova za sve koji su završili tu školu – kako bi se ispravila postojeća nepravda zbog različitog načina ostvarivanja bodova) koji bi se dodali bodovima koji bi se utvrdili na temelju kvalitete rada (uvođenje objektivnih mjerila učinkovitosti kroz godišnje ocjene rada savjetnika) i radnog staža (priznavanje iskustva stečenog višegodišnjim radom, čime se osigurava da praktično znanje ima odgovarajuću težinu u odnosu na isključivo teorijsko testiranje). Na ovaj način bi se vrednovao uloženi trud i vrijeme provedeno u stručnom usavršavanju unutar Državne škole.</p>		Državnu školu za pravosudne dužnosnike.
10.	MORANA BRIŠKI		<p>U cijelosti podržavam ranije komentare kolegica koji se odnose na vrednovanje rezultata pravosudnog ispita kao kriterija za imenovanje na sudačku dužnost. Isto tako, pridružujem se prijedlozima prema kojima bi se sudskim savjetnicima s dugogodišnjim stažem u pravosuđu omogućilo konkuriranje za sudačku dužnost na županijskim i visokim sudovima.</p>	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.
11.	SANJA SUKNO		<p>U potpunosti se slažem s prethodnim komentarima kolegica u odnosu na odredbu čl. 51.st.3. predmetnog zakona kao i s komentarima u odnosu na vrednovanje rezultata pravosudnog ispita kao kriterija za imenovanje na sudačku dužnost. U cijelosti podržavam i prijedloge prema kojima bi se sudskim savjetnicima s dugogodišnjim stažem u pravosuđu omogućilo konkuriranje za sudačku dužnost na županijskim i visokim sudovima.</p>	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.
12.	KURTOVIĆ FILIPOVIĆ		<p>U cijelosti podržavam ranije komentare kolegica VSRH koji se odnose na vrednovanje rezultata pravosudnog ispita kao kriterija za imenovanje na sudačku dužnost. Isto tako,</p>	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona. Predloženim uvjetima kandidatima se vrednuje samo iskustvo na pravnim

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>pridružujem se prijedlozima prema kojima bi se sudskim savjetnicima s dugogodišnjim stažem u pravosuđu omogućilo konkuriranje za sudačku dužnost na županijskim i visokim sudovima. Dugogodišnji savjetnici koji nisu uspjeli postati pravosudni dužnosnici, a koji su polagali pravosudni ispiti prije 2009. g. zakinuti su svakom zakonskom izmjenom imajući u vidu da ti savjetnici nisu imali iste mogućnosti kao kolege koji su prošli novi sustav Državne škole osobito u razdoblju kada su zakonske izmjene otežavale kandidiranje za sudske funkcije u razdobljima od 2011. do 2017. Smatram da u čl. 51. st. 2. Zakona o državnom sudbenom vijeću kada se govori o uvjetima za suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda, treba gledati profesionalne godine u pravnom radu nakon položenog pravosudnog ispita, stoga bi uvjet za tu sudsku funkciju trebao biti četiri godine radnog iskustva u pravnim poslovima nakon polaganja pravosudnog ispita, te bi se iskustvo nakon pravosudnog ispita trebalo jasno vrednovati. Isto tako u st. 3. i 4. čl. 51. koji propisuje uvjete za suca županijskog suda odnosno suca visokih sudova a to je da samo može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik, u praksi dovodi do nerazmjernog ograničenja pristupa tim dužnostima za druge pravne stručnjake s dugogodišnjim iskustvom. Takvo zakonsko rješenje diskriminira sudske savjetnike i druge pravnike koji, unatoč položenom pravosudnom ispitu i dugogodišnjem radu na složenim pravnim poslovima u pravosuđu, ne mogu biti kandidati isključivo zato što nisu obnašali formalnu dužnost pravosudnog dužnosnika. Na taj način se zanemaruje stvarno profesionalno iskustvo i stručnost stečena dugotrajnim radom u</p>		poslovima nakon položenog pravosudnog ispita.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>pravosuđu, a privilegira isključivo formalni status, što dovodi do nejednakog položaja osoba koje obavljaju suštinski srodne ili jednako odgovorne poslove. Takvo razlikovanje nema razumno i objektivno opravdanje te predstavlja nerazmjerno ograničenje profesionalnog napredovanja. U prilog tome govore i ranija zakonska rješenja (Zakon o sudovima iz 1994. i 2005.) prema kojem je sustav imenovanja sudaca bio pravedniji jer je u većoj mjeri omogućavao napredovanje temeljem stvarnog stručnog znanja, položenog pravosudnog ispita i ukupnog profesionalnog iskustva u pravnim poslovima, a ne iskućivo na formalno obašanje pravosudne dužnosti kao gotovo jedini relevantan kriteriji za izbor i napredovanje na sudove višeg stupnja. Stoga nema smisla niti može biti od ikakvog značaja vrednovanje bodova s pravosudnog u bilo kojoj varijanti u postupku imenovanja za suca.</p>		
13.	FILIP BARBARIĆ		<p>U potpunosti se pridružujem komentarima kolegica u pogledu načina bodovanja pravosudnog ispita (prilikom postupka izbora za suce) u situaciji kad su kandidati polagali pravosudni ispit po različitim pravilima (različiti režimi polaganja pravosudnih ispita). Rješenje predloženo Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću nužno dovodi do toga da se jedna skupina kandidata stavi u povoljniji (odnosno nepovoljniji) položaj. Predloženo rješenje zapravo ničim ne odražava kvalitativni aspekt kandidata, nego predstavlja puku obračunsku vrijednost neutemeljenu na ikakvim realnim kvalitativnim osobinama kandidata. Takav pristup, lišen svakog sadržaja kojim bi se cijenila kvaliteta kandidata, već samim time ne bi smio biti dio zakonodavnog rješenja (koje se predlaže) za izbor pravosudnih dužnosnika.</p>	Nije prihvaćen	<p>Kriteriji u postupku imenovanja sudaca moraju udovoljavati kriterijima objektivnosti i transparentnosti, što je obveza Republike Hrvatske preuzeta još u pristupnim pregovorima za ulazak u Europsku uniju, te moraju omogućiti usporedivo vrednovanje kandidata. Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Nadalje, u svojim komentarima kolegice su iscrpno navele jasne i održive razloge u pogledu korisnosti za pravosudni sustav (i potrebe) da se otvori mogućnost da se dugogodišnji angažman sudskih savjetnika, stečeno znatno pravno znanje i životna posvećenost struci cijeni prilikom izbora za suce drugostupanjskog suda, na način da se omogući tim osobama prijavljivanje na tu pravosudnu dužnost.		
14.	VULETIĆ KOVAČIĆ		U potpunosti se slažem sa ranije navedenim komentarima kolega u odnosu na odredbu članka 51. stavka 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću i prijedlozima da se sudskim savjetnicima sa dugogodišnjim stažem u pravosuđu omogući konkuriranje za sudačku dužnost na županijskim i visokim sudovima (kako je to bilo i ranije uređeno zakonom). Bodovanje pravosudnog ispita može imati smisla jedino prilikom zapošljavanja na radno mjesto sudskog savjetnika, nakon toga ne. Prethodno radno iskustvo i kvaliteta rada trebaju biti mjerilo.	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata
15.	KOVAČ PLEŠE		Kolegice i kolega su već iscrpno iznijeli prijedloge pa da ne ponavljam isto, pridružujem se komentarima koji se odnose na vrednovanje rezultata pravosudnog ispita kao kriterija za imenovanje na sudačku dužnost, kao i prijedlozima prema kojima bi se sudskim savjetnicima s dugogodišnjim stažem u pravosuđu omogućilo konkuriranje za sudačku dužnost na županijskim i visokim sudovima.	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.
16.	MATEA BAŠIĆ		Nacrt prijedloga ZID ZDSV u dijelu koji se odnosi na način imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova predstavlja svojevrsnu kompilaciju dosadašnjih modela imenovanja primijenjenih u posljednjih 20-ak godina koji su počivali na bitno drugačijim osnovama, a od kojih se niti jedan (očito) nije pokazao zadovoljavajućim,	Djelomično prihvaćen	Kriteriji u postupku imenovanja sudaca moraju udovoljavati kriterijima objektivnosti i transparentnosti, što je obveza Republike Hrvatske preuzeta još u pristupnim pregovorima za ulazak u Europsku uniju, te moraju omogućiti usporedivo vrednovanje kandidata. Precizirat će se odredba da se pisana

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>objektivnim i kvalitetnim. Povrh toga, model predviđen ovim Prijedlogom u osnovi predstavlja još jedan pokušaj ujednačavanja „neujednačivog“. Ranije su se u postupcima imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova ujednačavali bodovi ostvareni u različitim modelima Državne škole koji su bili u tolikoj mjeri različiti da je svaki pokušaj ujednačavanja primjenom koeficijenata dovodio do rezultata koji su bili sve samo ne transparentni, pravični i objektivni iz jednostavnog razloga što su i zahtjevi koji su bili postavljeni pred kandidate različitih generacija bili vrlo različiti (u komentarima je već ukazano na razlike modela polaganja završnog ispita, posebno putem osobne prijave polaznika izvan sustava pravosuđa u kojoj situaciji je završni ispit praktički izgledao kao „pravosudni nakon pravosudnog“ i završavanja Državne škole po modelu periodičkih predavanja i pisanja većeg broja radnji tijekom godine). U kojem je modelu bilo teže ostvariti bolji rezultat prilično je očito. Sada se ovim prijedlogom želi provesti ujednačavanje različitih modela po kojima su kandidati za suce položili pravosudne ispite, različitih modela po kojima su vrednovani kandidati koji su pohađali Državnu školu (ili samo polagali završni ispit, ili ga pak nisu polagali jer nisu niti morali zbog modela) od kojih neki rade kao sudski savjetnici, a neki sada ne rade ili nisu nikada ni radili, kandidata koji nisu pohađali Državnu školu, a rade kao sudski savjetnici i kandidata koji nisu pohađali Državnu školu, a ne rade (više ili nisu nikada radili) kao sudski savjetnici. Očito je da se ujednačavanje tako različitih skupina vrlo teško može provesti na način koji zadovoljava kriterije objektivnosti i transparentnosti. Nadalje, valja primijetiti i da se pod krinkom transparentnosti i</p>		<p>provjera znanja sastoji od izrade jedne pisane radnje. Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>objektivnosti na mala vrata vraća ranije napušteni model pisane provjere znanja pred DSV-om za kandidate koji nisu sudski savjetnici. Imam osobnog iskustva (tada kao sudski savjetnik) s ovim modelom i mogu posvjedočiti da nije bio niti objektivan niti transparentan, te je očito iz tih razloga bio i napušten. Ono što dodatno zabrinjava u predloženom modelu jest propust prijedloga da definira „provjeru znanja pred DSV-om“. Za razliku od članka u kojem se definira vrednovanje kandidata za više sudove koji ne obnašaju pravosudnu dužnost (za koje se predviđa pisanje jedne pisane radnje), za kandidate za suce prvostupanjskih sudova nije konkretizirano što je točno zamišljeno pod „pisanom provjerom znanja“. Definira se samo broj bodova koji se može postići. Je li to još jedan ispit nalik pravosudnom ili završnom ispitu u Državnoj školi, je li vezan uz jednu ili više grana prava, koji su kriteriji ocjenjivanja zamišljeni...sva ova pitanja nisu odgovorena niti u obrazloženju Prijedloga. Stoga je nejasno zašto bi se navedeni model smatrao objektivnim i transparentnim. Nadalje, savjetnicima u pravosudnim tijelima vrednuje se ocjena rada savjetnika (što je kriterij i po sadašnjem modelu). Prema Metodologiji, ocjena rada savjetnika obuhvaća ocjenu rada državnog službenika (očito i za 2025.), te kriterije kao što su pohađanje edukacija, sudjelovanje u svojstvu trenera te izdavanje stručnih članaka. Isti ti kriteriji ne vrednuju se drugim državnim službenicima koji konkuriraju za sudačka mjesta, čime se jedna skupina državnih službenika stavlja u nepovoljniji položaj bez da za to postoji ikakvo objektivno opravdanje. Može se shvatiti težnja Ministarstva pravosuđa da dodatno honorira sudske savjetnike (uvažavajući posao koji obavljaju), no ne</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>postoji legitimno opravdanje da se isti kriteriji ne vrednuju drugim službenicima (od kojih su mnogi bivši dugogodišnji sudski savjetnici koji su zbog nemogućnosti imenovanja na sudačke dužnosti zahvaljujući prethodnim objektivnim i transparentnim modelima imenovanja prešli na druga radna mjesta u pravosuđu ili državnoj upravi, a mnogi se pri tom i usavršili u znanjima koja u pravosuđu nisu mogli steći, npr. europsko pravo, korporativno pravo i sl., a koja znanja se ne mogu ili bar ne bi trebala smatrati nekorisnima i nebitnima za potencijalnog suca).</p> <p>Umjesto da se takvim kandidatima vrednuju isti kriteriji koji se vrednuju savjetnicima, njihovo se istovjetno zalaganje (provođenje edukacija, pisanje stručnih članaka) zanemaruje i negira značenje istog, a ocjena njihovih znanja, sposobnosti, kvaliteta i kompetencija prebacuje se u sferu „pisanje provjere znanja“ (bez jasnih kriterija). Problem predloženog novog modela svodi se na istu činjenicu koja je bila problematična i u ranijim modelima, a to je da počiva na shvaćanju da je objektivnost u izboru sudaca moguća jedino i isključivo kvantificiranjem nekih (u pravilu dvojbjenih) kriterija i brojčanim izražavanjem kvalitete kandidata. U nekom trenutku iz potpuno nepoznatih razloga odlučeno je da je objektivnost moguća jedino putem matematičkih izračuna. Ako je to temeljno shvaćanje, možemo li reći da raniji sustavi koji nisu počivali na bodovima i pukoj matematici nisu iznjedrili dobre suce jer su oni imenovani po kriterijima koji su bili matematički nemjerljivi? Ne, isto kao što ne možemo reći ni da su sva imenovanja provedena primjenom raznih matematičkih metoda dovela do izbora objektivno najboljih i najkvalitetnijih</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>kandidata. Ono što ostaje nejasno je pitanje zašto se sustav utemeljen na brojčanom izražavanju kvalitete kandidata u Hrvatskoj zadržao tako dugo i ne vidimo li (ili nismo sposobni uočiti) postojanje drugačijih kvalitetnih i transparentnih modela imenovanja sudaca u brojnim nama srodnim europskim demokratskim sustavima? Najpraktičnijom reformom u ovom trenutku (nakon toliko propalih modela) možda bi se pokazao model po kojem bi se svi kandidati iz svih kategorija ujednačili na način da svi kreću s iste startne pozicije (dakle, nema vrednovanja po matematičkom modelu, tj. nema vrednovanja pravosudnog ispita, što je nekoliko kolega kvalitetno argumentiralo u svojim komentarima, nema vrednovanja Državne škole koja je očigledno prokazana kao neuspješan model i projekt, nema vrednovanja temeljem „pisane provjere znanja“). Možda smo kao pravna država stasali dovoljno da smo spremni uspostaviti novi objektivan model vrednovanja kvalitete kandidata kojem polazište nije matematička formula, u kojem se odluke o imenovanju ne obrazlažu brojem bodova već konkretnim okolnostima zbog kojih određeni kandidat odnosi prevagu, te u kojem je težište na stručnosti, kvalifikacijama, pokazanoj uspješnosti u radu i kvalitetnom radnom iskustvu (neovisno o tome u kojem području ili područjima prava je kandidat iskustvo stekao). Konačno, na više mjesta u komentarima kolega istaknut je argument nelogičnosti činjenice da Nacrt predviđa strože uvjete za imenovanje za suce županijskih sudova nego za suca Vrhovnog suda, odnosno da za suce županijskih sudova mogu biti imenovane isključivo osobe sa desetogodišnjim iskustvom kao pravosudni dužnosnici. U potpunosti podržavam argumente koje</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			su kolege iznijele o ovoj temi, te podsjećam da je i ranije postojao model po kojem su za suce županijskih sudova mogli biti imenovani pravnici s određenim iskustvom na pravnim poslovima. Nema apsolutno niti jednog logičnog obrazloženja zbog kojeg pravnici s dugogodišnjim iskustvom mogu biti imenovani za suce Vrhovnog suda, ali ne mogu biti imenovani za suce županijskih ili visokih sudova ili zbog čega pravnik sa dugogodišnjim iskustvom ne bi mogao uspješno izvršavati dužnosti suca županijskog suda.		
17.	SUZANA MILAK	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Smatram da ovakva izmjena članka kojom se propisuje novi način vrednovanja kandidata koji se javljaju za pravosudnu dužnost dovodi do diskriminacije kandidata koji su položili pravosudni ispit nakon 1. rujna 2009. i koji nemaju završenu Školu za pravosudne dužnosnike, a što će se negativno odraziti i na rad pravosudnog sustava u cjelini. Naime, prema prijedlogu se kandidatima koji su pravosudni ispit položili bez bodovanja automatizmom dodjeljuje 90 bodova, a što u sadašnjim okvirima polaganja pravosudnog znači položiti pravosudni ispit s posebnom pohvalom, a što svi jako dobro znamo da nije nimalo lako ostvariti i da jako mali broj pristupnika pravosudnom ispitu taj ispit položi s 90 i više bodova. Takvim pristupom se apriori i neosnovano kandidati koji su pravosudni ispit položili po starom modelu stavljaju u povoljniji položaj od kandidata koji su isti položili po novom modelu. Mogućnost izbora bodova iz škole za pravosudne dužnosnike za kandidate koji imaju istu završenu predstavlja svojevrsnu olakotnu okolnost za navedene kandidate jer sigurno će velika većina njih birati bodove iz škole koji ispadaju povoljniji za veliku većinu u odnosu na bodove s pravosudnog ukoliko su ga položili po novom modelu,	Djelomično prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>odnosno nakon 1. rujna 2009. Međutim, kandidati koji imaju položen pravosudni ispit po novom modelu i istovremeno nemaju završenu školu za pravosudne dužnosnike jer su ušli u sustav pravosuđa kao savjetnici u periodu kad više nije postojala mogućnost upisivanja navedene Škole, stavljaju se u nepovoljniji položaj u odnosu na preostale dvije skupine kandidata i samim time ih se a priori odvrća od rada u pravosuđu kao savjetnika i potencijalno budućih dužnosnika jer u startu velika većina ima značajno manje bodove pravosudnog ispita u odnosu na preostale dvije skupine kandidata koji će imati od minimalno 90 na više od ukupno 100 bodova, odnosno oni svi će imati bodove kao da su pravosudni ispit prema današnjim kriterijima položili s posebnom pohvalom, a što znamo da je jako teško u naravi ostvariti. Zaključno smatram da će takav sustav bodovanja kakav je predložen ovim izmjenama automatski odvratiti veliku većinu sadašnjih mladih savjetnika od rada u pravosudnom sustavu jer oni su apriori praktički isključeni iz konkurencije za pravosudne dužnosnike s obzirom na sve navedeno. Osim toga, smatram da će ovim izmjenama pravosudni sustav biti doveden u još veći problem jer će učinkovitost sustava biti još manja budući da nije izgledno da će mlada osoba imati motivacije rada u pravosudnom sustavu i stjecanja iskustva kako bi jednog dana mogla postati i pravosudni dužnosnik kad je apriori "kažnjena" nepravednim i diskriminatornim sustavom bodovanja pravosudnog ispita po kojem bodovanju ispada da su preostale druge dvije skupine kandidata pravosudni ispit položile s posebnom pohvalom svi do jednog, a što, ponavljam, nije realna situacija. Time zapravo dolazimo da apsurdne</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>situacije da se u javnosti prezentira da pravosudni sustav treba "pomladiti" s obzirom na trenutnu starost pravosudnih dužnosnika, dok se istovremeno ovim predloženim izmjenama radi upravo suprotno, mlade ne samo da se koči, nego ih se de facto isključuje iz konkurencije za pravosudne dužnosti ako uzmemo u obzir sve prethodno navedeno. Usporedbe radi, uputila bih na odredbu članka 37. stavak 1. Zakona o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu (NN 14/19 i 30/23) kojim je propisano da vježbenik u pravosudnom tijelu koji je na pravosudnom ispitu ostvario najmanje 70 bodova nakon isteka vremena za koje mu je praksa produljena raspoređuje se bez provođenja javnog natječaja ili internog oglasa na slobodno radno mjesto savjetnika u tom pravosudnom tijelu. Dakle, tim zakonom je kao neki eliminacijski kriterij za ostanak u radnom odnosu u pravosudnim tijelima propisan prag od ostvarenih 70 bodova na pravosudnom ispitu, a što i je neki realan i prosječan broj bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu, a ne 90 i više bodova kako se planira olako i neopravdano vrednovati pravosudni ispit dvije kategorije kandidata iz predmetnog zakona i time ih staviti u neopravdano povoljniji položaj u odnosu na kandidate kojima će se vrednovati isključivo realno ostvareni bodovi s pravosudnog ispita, naročito u situaciji kad nisu ni imali izbor upisati Školu za pravosudne dužnosnike i eventualno birati bodove ostvarene u toj školi, umjesto bodova s pravosudnog ispita.</p>		
18.	VLATKA ČOŠIĆ	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Slažem se s komentarom kolegice Suzane. Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću kao i Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću u odnosu na imenovanje	Djelomično prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	<p>sudaca prvostupanjskih sudova i zamjenika općinskih državnih odvjetnika u najnepovoljniji položaj su stavljeni kandidati (a kojih vjerujem nije malo) koji su pravosudni ispit položili nakon 1. rujna 2019. godine i koji iz nekog razloga nisu završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike. U odnosu na kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2019. godine - smatram da nikako nije pravično predmijevati da su isti ostvarili čak 90 bodova na pravosudnom ispitu kada nije niti bio uveden sustav bodovanja. Svima je poznato kakav ispit je pravosudni ispit i koliko je teško bilo ostvariti 90 bodova. Temeljem kojih kriterija je odabran baš taj visoki broj bodova za starije kandidate?? Smatram da se ovaj problem treba urediti na neki drugačiji i pravedniji način od predloženog, makar odrediti neki manji broj bodova, npr. 75 bodova. Navedeni prijedlog se kosi s jednom od intencija ovog zakona, a to je pomlađivanje pravosuđa!!! U odnosu na kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike - Navedena škola je bila izrazito diskriminirajuća za žene. Osobno sam morala odustati od upisane škole zbog trudnoće pa nakon toga roditeljskog dopusta. Sada će kolege koji su završili biti u najpovoljnijem položaju jer će moći birati hoće li sudjelovati u natječaju s bodovima s pravosudnog ili iz škole. Pravljenjem ovakve razlike između kandidata, stvara se slika nepravedenog i diskriminirajućeg pravosudnog sustava. U odnosu na kriterije za imenovanje na dužnost u drugostupanjska tijela. Smatram da bi se uvjet od 10 godina obnašanja dužnosti na prvostupanjskim tijelima trebao smanjiti na barem 8 godina jer je jako puno mladih kolega zamjenika državnih odvjetnika i sudaca</p>		<p>imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			koji bi kvalitetno obavljali dužnost u drugostupanjskim tijelima i s manje stečenog iskustva od 10 godina, pogotovo u odnosu na činjenicu da nam je pravosuđe "staro" i da na drugostupanjska tijela dolaze dužnosnici koji su već u godinama, a ne koji su na vrhuncu produktivnosti.		
19.	MARINO ŠILIĆ	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Poštovani, predloženi model bodovanja dovodi do diskriminatornog položaja mlađe skupine koja ima recentno položen pravosudni ispit, ali nema bodove iz Državne škole. Naime, jednoj se skupini kandidata priznaje automatizmom 90 bodova, iako taj prag u sustavu pravosudnog ispita predstavlja rezultat s pohvalom. Drugoj skupini omogućuje se izbor između bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu i bodova iz Državne škole. Međutim, bodovi iz Državne škole za gotovo pa sve kandidate značajno su povoljniji (notorno jako blizu 100%), dok se takvi rezultati na pravosudnom ispitu postižu rijetko. Ovdje primjerice kandidat sa školom može imati 71 bod na pravosudnom ispitu (medijan), a npr. 99 bodova iz Državne škole - dakle, podići rezultat za čak 28 bodova i eliminirati nekog tko ima konkretno zasluženih 83 boda isključivo pravosudnog. Najmlađi kandidati koji nemaju više mogućnost pohađanja Državne škole jer je ista ukinuta, stavljaju se s tih 3 različita kriterija po skupinama, u najnepovoljniji položaj budući da konkuriraju isključivo s realno ostvarenim bodovima pravosudnog ispita u odnosu na toliko nerazmjerno bodovno favorizirane generacije.	Djelomično prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispti položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za imenovanje s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata.
20.	TOMIĆ DALIĆ	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM	Nadalje, potrebno je u prava pravosudnih dužnosnika dodati dodatak na plaću u Zakon o plaći i drugim materijalnim pravima pravosudnih dužnosnika kao što imaju uređeni državni službenici u Zakonu o	Nije prihvaćen	Materijalna prava pravosudnih dužnosnika nisu predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		ZAKONA PROISTEĆI c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći	plaćama u državnim i javnim službama: Dodatak za završen studij na poslijediplomskoj razini:(1) Službenik i namještenik ostvaruje pravo na dodatak za završen studij na poslijediplomskoj razini u visini od:- 5 % ako ima završen sveučilišni specijalistički studij (spec. ili univ. spec. – razina VII.2. Hrvatskog kvalifikacijskog okvira ili završen poslijediplomski stručni studij koji se izvodi na sveučilištu – kratica mr. uz naznaku struke – predbolonjski studiji)- 8 % ako ima akademski stupanj magistra znanosti- 15 % ako ima akademski stupanj doktora znanosti ili doktora umjetnosti.(2) Dodatak za završen studij na poslijediplomskoj razini obračunava se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž.		
21.	TOMISLAV ČURIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	Predlažem izmijeniti odredbu čl. 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću na način da se za suca županijskog suda može imenovati osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje pet godina ili pravnik koji nakon položenog pravosudnog ispita ima najmanje 10 godina radnog iskustva u pravosuđu. Naime, postojeći uvjeti za imenovanje suca županijskog suda u velikoj se mjeri oslanjaju na formalno trajanje obnašanja pravosudne dužnosti, a manje na ukupno profesionalno iskustvo u pravosuđu. Time se zanemaruje činjenica da su brojni pravnici prije imenovanja na pravosudnu dužnost nakon položenog pravosudnog ispita deset ili više godina radili na najsloženijim predmetima u nižim ili višim državnim odvjetništvima i sudovima. Načelo razmjernosti zahtijeva da propisani uvjeti budu primjereni cilju koji se želi postići, osigurati stručnost i kvalitetu rada na složenim predmetima. Ako kandidat već raspolaže dugogodišnjim relevantnim iskustvom i dokazanim kompetencijama,	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>inzistiranje na duljem formalnom trajanju dužnosti može predstavljati nerazmjerno ograničenje. Zadnjih godina se zbog raznih zakonskih izmjena uvjeta dob ulaska u pravosudnu dužnost pomakla prema 40 i više godina života te su zbog toga brojni pravosudni dužnosnici koji tek ulaze u pravosudnu dužnost prije toga proveli u pravosuđu radeći kao sudski ili državoodvjetnički savjetnici 10, 15 ili više godina tijekom kojih su radili na najsloženijim predmetima. S obzirom na to da su se zbog zakonskih izmjena dob i vrijeme ulaska u pravosudnu dužnost pomaknuli prema kasnijoj životnoj dobi, sadašnji uvjeti faktično stavljaju u nepovoljniji položaj osobe koje su znatan dio profesionalne karijere već provele u pravosuđu, ali formalno kraće obnašaju pravosudnu dužnost. Praksa pokazuje da savjetnici na sudovima i državnim odvjetništvima te drugim višim pravosudnim tijelima sudjeluju u izradi odluka i optužnica u najsloženijim predmetima. Njihovo iskustvo često je sadržajno usporedivo s iskustvom nositelja pravosudne dužnosti. Zakon bi trebao reflektirati stvarne profesionalne kompetencije, a ne isključivo formalni status. Predloženom izmjenom omogućilo bi se vrednovanje ukupnog radnog iskustva u pravosuđu nakon položenog pravosudnog ispita, čime bi se postigla veća usklađenost između normativnog i stvarnog stanja. Posebno je nelogično da će brojni savjetnici, prema važećem normativnom okviru, ranije ispuniti uvjete za imenovanje sucem Vrhovnog suda ili zamjenikom Glavnog državnog odvjetnika nego uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika. Takva situacija ukazuje na normativnu nedosljednost i neusklađenost sustava</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>uvjeta napredovanja, koja nije utemeljena na stvarnim zahtjevima složenosti poslova, već isključivo na formalnom trajanju obnašanja pravosudne dužnosti. Istodobno, valja podsjetiti da su brojni pravosudni dužnosnici koji su danas pred odlaskom u mirovinu u ranijim razdobljima imenovani na pravosudne dužnosti u znatno mlađoj dobi te su napredovali prema višim sudovima i državnim odvjetništvima uz bitno kraće propisane uvjete staža nego što su to današnji uvjeti. Takvo normativno rješenje tada nije negativno utjecalo na stručnost, kvalitetu ni ugled pravosuđa. Naprotiv, mnogi od tih dužnosnika danas uživaju profesionalni autoritet i prepoznati su kao iznimno stručni i kompetentni nositelji pravosudnih funkcija. Iz toga proizlazi da duljina formalnog staža sama po sebi nije presudno jamstvo kvalitete, već su odlučujući stvarno znanje, sposobnost i profesionalni rezultati kandidata. Predloženom izmjenom ne bi se snižavali standardi stručnosti, već bi se omogućilo vrednovanje ukupnog relevantnog iskustva u pravosuđu nakon položenog pravosudnog ispita, čime bi se osigurao razmjerniji i pravedniji pristup imenovanju.</p>		
22.	DANIJEL STANKOVIĆ	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMIJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.</p>	<p>Vezano za čl. 51. st. 2. iz članka 1. ZID ZDSVPredloženi tekst izmjene članka 51. stavka 2. ZDSV razlikuje tri skupine kandidata: (1) pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik, (2) savjetnik u pravosudnim tijelima, odvjetnički vježbenik ili javnobilježnički savjetnik koji je nakon položenog pravosudnog ispita u tom svojstvu radio najmanje dvije godine, ili (3) osoba koja je nakon pravosudnog ispita radila najmanje pet godina na drugim pravnim poslovima. Sadašnja formulacija sugerira da se za sudačko mjesto mogu kandidirati isključivo osobe koje u trenutku prijave</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredba koja propisuje vrijeme potrebnog rada na pravnim poslovima je precizirana, a propisan je i način vrednovanja staža kroz rad u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika u odnosu na rad na drugim pravnim poslovima i obratno. Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>obnašaju dužnost pravosudnog dužnosnika, odvjetnika, javnog bilježnika i javnobilježničkog prisjednika, dok se uvjet dvogodišnjeg radnog iskustva odnosi samo na savjetnike u pravosudnim tijelima, odvjetničke vježbenike i javnobilježničke savjetnike. Za osobe koje su radile na drugim pravnim poslovima, zahtijeva se pet godina rada na tim poslovima. Iz predloženog teksta odredbe nije jasno na koji se način računa minimalno radno iskustvo u slučajevima kada je osoba tijekom karijere radila dulja razdoblja u različitim pravnim strukama, odnosno uzima li se uopće u obzir činjenica da je netko već bio pravosudni dužnosnik, odvjetnik itd. Primjerice, netko može najprije raditi kao odvjetnički vježbenik, zatim nekoliko godina kao odvjetnik, a zatim dio karijere provesti kao pravnik u gospodarstvu ili u pravnim službama drugih državnih tijela, institucija ili međunarodnih organizacija. Tekst predložene izmjene trebalo bi popraviti na način da se bolje definira računanje potrebnog vremena rada, u slučaju mobilnosti kandidata između različitih skupina tijekom karijere, primjerice ako kandidat ima ukupno preko pet godina relevantnog iskustva, i to tri godine kao odvjetnik i dvije godine na drugim pravnim poslovima. Pritom bi rad kao sudski savjetnik na Sudu EU-a trebalo tretirati jednako kao i rad sudskih savjetnika na hrvatskim sudovima. Trebalo bi izričito navesti da se u rok od pet godina rada na drugim pravnim poslovima računa i svaki rad kao pravosudni dužnosnik, odvjetnik, javni bilježnik i javnobilježnički prisjednik. Štoviše, moglo bi se razmotriti rješenje prema kojem bi bilo dovoljno da je osoba u tim svojstvima radila najmanje dvije godine, analogno privilegiranom rješenju predviđenom za drugu skupinu kandidata: savjetnike u pravosudnim</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>tijelima, odvjetničke vježbenike i javnobilježničke savjetnike.***Vezano za čl. 51. st. 3. i 4. iz članka 1. ZID ZDSVZa razliku od kolega iz većeg broja drugih država članica, osobito tijekom rada na Sudu EU-a kao pravosudnom tijelu, hrvatski suci i odvjetnici prilikom zapošljavanja u institucijama EU-a nemaju mogućnost zadržavanja svojeg statusa u mirovanju ili na neplaćenom dopustu.Suci i odvjetnici koji su se zaposlili u institucijama Unije prilikom pristupanja RH Uniji 2013., kumulativno su sada ostvarili gdjekad i više od 20 godina radnog iskustva. Međutim, prema predloženom tekstu članka 51. stavaka 3. i 4. ZDSV nemaju mogućnost biti imenovane na drugostupanjske sudove, iako bi možda ispunjavale uvjete za imenovanje na Vrhovni sud RH prema stavku 5. istog članka.Budući da zakonodavac priznaje da određena razina stručnosti, iskustva i profesionalnog ugleda može predstavljati dostatnu i izvanrednu osnovu za imenovanje na najviši sud u državi, trebalo bi razmotriti uvođenje mogućnosti imenovanja na niže, uključujući i drugostupanjske sudske instance (argumentum a maiori ad minus).</p>		
23.	VALENTINA KOVAČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	članak 2. - Smatram da treba uzeti u obzir i sudačke i državnoodvjetničke vježbenike i njihov staž od 6 mjeseci nakon položenog pravosudnog ispita - čl. 36 Zakona o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu	Nije prihvaćen	Odvjetnički vježbenici s položenim pravosudnim ispitom imaju određenu samostalnost u radu, dok kod vježbenika u pravosudnim tijelima i javnobilježničkih vježbenika takve samostalnosti nema pa se stoga vrijeme obavljanja svih vježbi ne može izjednačiti.
24.	ROBERT OLUJIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	Na članak 1. stavak 2.:Ako se odvjetničkim vježbenicima u propisano radno iskustvo računa vrijeme od polaganja pravosudnog ispita nadalje, isto bi se trebalo odnositi i na vježbenike u pravosudnim tijelima i javnobilježničke vježbenike. Prema ovako formuliranoj odredbi vježbenicima u	Nije prihvaćen	Odvjetnički vježbenici s položenim pravosudnim ispitom imaju određenu samostalnost u radu, dok kod vježbenika u pravosudnim tijelima i javnobilježničkih vježbenika takve samostalnosti nema pa se stoga vrijeme obavljanja svih vježbi ne može izjednačiti.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravosudnim tijelima ne uračunava se vrijeme nakon polaganja pravosudnog ispita (dakle vrijeme vježbeničke prakse produljene u skladu s člankom 36. Zakona o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu odnosno vrijeme nakon polaganja pravosudnog ispita na kojem su ostvarili manje od 70 bodova do isteka vježbeničke prakse). Javnobilježničkim vježbenicima također se ne uračunava vrijeme nakon polaganja pravosudnog ispita (prema članku 122.a stavku 7. Zakona o javnom bilježništvu, savjetnik se ne postaje automatski polaganjem pravosudnog ispita, a moguće je i da u javnobilježničkom uredu nema slobodnog mjesta savjetnika u smislu spomenute odredbe).		
25.	KARLO KOŽINA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	S obzirom na to da se vježbenicima u pravosudnim tijelima, pošto polože pravosudni ispit, vježbeništvo produljuje za šest mjeseci, proizlazi da ovo razdoblje njima neće biti uzeto u obzir kao relevantno iskustvo, dok, odvjetničkim vježbenicima hoće. Prema tome, trebalo bi i vježbenike u pravosudnim tijelima navesti u ovoj odredbi. Iz narcta nije posve jasno kako se utvrđuju uvjeti radnog iskustva onim osobama koje su tijekom karijere mijenjali poslove, odnosno radile na različitim pravnim poslovima (npr. ispunjava li uvjet radnog iskustva osoba koja je godinu dana radila kao sudski savjetnik, a tri godine na drugim pravnim poslovima?). Stoga bi trebalo unijeti opću odredbu o razmjernom uračunavanju dosad ostvarenog radnog iskustva, ovisno o poslovima na kojima je kandidat radio. Dakle, jedna godina staža rada na savjetničkom mjestu, bila bi ekvivalent dvije pol godine staža na drugim pravnim poslovima i obrnuto.	Djelomično prihvaćen	Odredba koja propisuje vrijeme potrebnog rada na pravnim poslovima je precizirana, a propisan je i način vrednovanja staža kroz rad u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika u odnosu na rad na drugim pravnim poslovima i obratno. Odvjetnički vježbenici s položenim pravosudnim ispitom imaju određenu samostalnost u radu, dok kod vježbenika u pravosudnim tijelima i javnobilježničkih vježbenika takve samostalnosti nema pa se stoga vrijeme obavljanja svih vježbi ne može izjednačiti.
26.	BARBARA MAŽURANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Predlažem za osobe izvan sustava (koji nisu pravosudni dužnosnici ili	Nije prihvaćen	Ne nalazi se opravdanost prijedloga propisivanja duljeg potrebnog staža na

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	savjetnici u pravosudnim tijelima), a kojima se omogućava ulazak u sustav, povećanje broja godina radnog iskustva koje je razmjerno broju godina radnog iskustva koje se evaluira za više sudove (županijski, Visoke sudove i Vrhovni sud), i to na način da se propiše 5 godina radnog staža za odvjetnike, javne bilježnike, javnobilježničke prisjednike; 7 godina za odvjetničke vježbenike i javnobilježničke savjetnike te 8 godina za rad na drugim pravnim poslovima. Također da se u okviru 100 bodova predviđenih za pisanu provjeru znanja predvidi određeni postotak od tih bodova (20%) za vrednovanje specijaliziranog pravosudnog obrazovanja koje bi eventualno kandidat tokom radnog staža ostvario, kao ekvivalent stručnog obrazovanja i usavršavanja kandidata unutar sustava.		pravnim poslovima za kandidate izvan pravosudnih tijela. Sama činjenica da su savjetnici već zaposleni u pravosudnim tijelima ne daje im prednost pred drugim kandidatima u postupcima imenovanja. Dodatno stručno obrazovanje i usavršavanje kandidata može se vrednovati pred Vijećem u okviru dosadašnjeg rada i aktivnosti, sklonosti za obnašanje sudačke dužnosti, sposobnosti primjerenog obnašanja dužnosti te motiviranosti za obnašanje dužnosti.
27.	IVANA ANDRIČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	Predloženi tekst odredbe potrebno je doraditi na način da se osobama koji su tijekom karijere radili u različitim pravnim strukama (npr. kao odvjetnici, javni bilježnici i slično) uračunava tako stečeno prethodno iskustvo u minimalno radno iskustvo koje se propisuje. Nadalje, predložena odredba ne pravi dovoljnu razliku između kandidata koje radno iskustvo stječu unutar sustava (pravosudni dužnosnici i savjetnici u pravosudnim tijelima) i kandidata (odvjetnici, javni bilježnici, odvjetnički vježbenici, i sl.) koji radno iskustvo stječu isključivo izvan sustava. Propisivanjem jednakih formalnih uvjeta ne uzima se u obzir specifičnost rada unutar sustava zbog čega predlažem propisivanje ili duljeg radnog iskustva za osobe izvan sustava ili drugih formalnih uvjeta koje bi kandidati izvan sustava morali zadovoljiti prilikom natječaja.	Djelomično prihvaćen	Odredba koja propisuje vrijeme potrebnog rada na pravnim poslovima je precizirana, a propisan je i način vrednovanja staža kroz rad u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika u odnosu na rad na drugim pravnim poslovima i obratno. Sama činjenica da su savjetnici već zaposleni u pravosudnim tijelima ne daje im prednost pred drugim kandidatima u postupcima imenovanja.
28.	ELLA JUKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Iz odredbe čl. 1. st. 2. proizlazi da su savjetnici u pravosudnim tijelima svrstani u kategoriju sa	Nije prihvaćen	Sama činjenica da su savjetnici već zaposleni u pravosudnim tijelima ne daje im prednost pred

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 1.	odvjetničkim vježbenicima i javnobilježničkim savjetnicima, obzirom se za njih kao dodatan uvjet propisuje najmanje 2 godine rada nakon položenog pravosudnog ispita. Treba imati na umu da su kandidati koji rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima već integrirani u pravosudni sustav te kroz svakodnevni rad kontinuirano primjenjuju razvijena znanja i vještine nužne za obnašanje pravosudne dužnosti. Upravo takvo praktično iskustvo daje im dodatnu vrijednost i upućuje na višu razinu stvarne osposobljenosti u usporedbi s kandidatima koji nisu prošli takav strukturirani oblik stručnog i praktičnog usavršavanja. Dakle, ove dvije vrste kandidata nikako ne mogu pripadati istoj kategoriji, stoga bi za kandidate koji su odvjetnički vježbenici i javnobilježnički savjetnici trebalo propisati dodatno radno iskustvo odnosno dodatne kriterije koje bi trebali ispunjavati kako bi uopće mogli biti kandidati u natječajnim postupcima.		drugim kandidatima u postupcima imenovanja.
29.	DANIJEL STANKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.	Vezano za čl. 56. i 56.a iz članaka 5. i 6. ZID ZDSV Prijedlog izmjena i dopuna, među ostalim, kao ciljeve zakonodavstva navodi veću objektivnost i transparentnost postupka imenovanja te izbor najboljih kandidata, u skladu s preporukom Odbora za javno upravljanje u postupku pristupanja Republike Hrvatske OECD-u. Međutim, predloženi tekst izmjena i dopuna članaka 56. i 56.a ZDSV ne uključuje nikakvo bodovanje dodatnih kvalifikacija, posebice poslijediplomskog studija, što su objektivni kriteriji kojima se određeni kandidati mogu izdvojiti od drugih koji nemaju takve kvalifikacije. Na hrvatskim sveučilištima danas postoji niz poslijediplomskih specijalističkih i doktorskih studija iz područja poput europskog, poreznog i obiteljskog prava, kaznenopravnih znanosti, prava društava i trgovačkog	Djelomično prihvaćen	Dodatno stručno obrazovanje i usavršavanje kandidata može se vrednovati pred Vijećem u okviru dosadašnjeg rada i aktivnosti, sklonosti za obnašanje sudačke dužnosti, sposobnosti primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te motiviranosti za obnašanje dužnosti. Precizirat će se odredba da se pisana provjera znanja sastoji od izrade jedne pisane radnje. Osobe koje u trenutku prijave na oglas više ne rade u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima ne mogu se ocjenjivati kao savjetnici jer navedeno nije u skladu s propisima koji uređuju prava i obveze državnih službenika odnosno savjetnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>prava, intelektualnog vlasništva i drugih. Slični specijalistički programi, osobito magister legum (LL.M.) postoje u inozemstvu. I jedni i drugi itekako mogu biti relevantni i korisni za rješavanje predmeta iz nadležnosti sudova redovne nadležnosti odnosno pojedine vrste specijaliziranih sudova te bi svakako bilo poželjno dodijeliti dodatne bodove kandidatima koji su ih završili. Iz opisa ocjene stanja u Prijedlogu proizlazi da je „[p]rogram Državne škole za pravosudne dužnosnike utvrđen [...] u najvećem dijelu kao ponavljanje provjere znanja na pravosudnom ispitu kojeg svi polaznici Škole prethodno moraju položiti i u njemu se ne nalazi posebna dodana vrijednost u smislu stjecanja i unaprjeđenja praktičnih vještina i znanja potrebnih za rad u svojstvu pravosudnih dužnosnika“. Nasuprot tomu, posljediplomskim specijalističkim studijima stječu se dodatna znanja koja nisu dio općeg pravnog obrazovanja na pravnim fakultetima (primjerice, studij intelektualnog vlasništva, javne nabave ili poreznog prava). Vrednovanje takvih kvalifikacija bilo bi u skladu s današnjom neizbježnom obvezom cjeloživotnog obrazovanja. U protivnom, propustit će se prilika za zapošljavanje najboljih kandidata koji posjeduju zakonom priznatu visokoškolsku kvalifikaciju i specifična stručna znanja od interesa za pojedine, osobito specijalizirane sudove, suprotno deklariranom cilju novog zakonodavstva. Nadalje, nikakvi se bodovi ne predviđaju za objavljene znanstvene i stručne članke u pravnim časopisima ili zbornicima pravnih fakulteta, iz kojih proizlazi stručnost kandidata u određenim pravnim područjima od interesa za predmete iz nadležnosti dotičnog suda. Takvi radovi često podrazumijevaju</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>nacionalnu ili međunarodnu recenziju, odnosno odobrenje urednika časopisa, što osigurava kvalitetu radova te može poslužiti kao objektivan dokaz dodatnih vještina i stručnosti. U današnje vrijeme sve veću važnost ima i poznavanje engleskog jezika, zbog čega bi trebalo razmotriti dodjeljivanje dodatnih bodova za višu ili najvišu razinu (C1 odnosno C2), osobito za trgovačke sudove koji se češće susreću sa sporovima s međunarodnim elementom, u kojima je većina dokaza na engleskom jeziku. Honoriranje poznavanja engleskog jezika u tom slučaju bi omogućilo da Hrvatska ne propusti uhvatiti korak s trendom osnivanja posebnih sudova ili sudskih odjela u razvijenijim državama članicama poput Francuske, Njemačke i Nizozemske, koji vode postupke i prihvaćaju dokaze sastavljene na engleskom jeziku. Tako već sedam godina postoje međunarodni odjeli Trgovačkog suda u Parizu https://www.tae-paris.org/en/chambre-internationale, Suda u Amsterdamu https://www.rechtspraak.nl/english/ncc, Trgovačkog suda u Frankfurtu https://justizministerium.hessen.de/commercial-court-und-commercial-chambers-in-frankfurt-english-version, Stuttgartu i Mannheimu https://www.commercial-court.de/en/. Na taj način želi se smanjiti trajanje i troškove postupka te održati i povećati atraktivnost domaćeg pravnog sustava za strane ulagače u modernom policentričnom svijetu. Iako bi se poslijediplomski studiji i poznavanje engleskog jezika mogli uzeti u obzir na razgovoru pred DSV-om, to je problematično iz dvaju razloga. Kao prvo, ocjenjivanje postojanja i korisnosti određene kvalifikacije bilo bi ostavljeno slobodnoj ocjeni članova DSV-a. Kao drugo, dodjela bodova bila bi ograničena tek na manji dio</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>od 20 bodova predviđenih za razgovor, što nije dostatno. Naime, prema predloženom tekstu članka 56.a ZDSV, cilj je razgovora primarno utvrditi kandidatov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njegovu motiviranost. Istodobno je predviđeno da, uz maksimalno 100 bodova za ocjenu na pravosudnom ispitu odnosno 90 bodova za one koji su taj ispit položili prije 01.09.2009., vanjski kandidati mogu dodatno ostvariti do 100 bodova isključivo na temelju pisane radnje predviđene člankom 56. stavcima 5. do 8. ZDSV. Nasuprot tomu, kandidati unutar sustava ne moraju izraditi pisanu radnju, nego dodatne bodove (maksimalno 100) mogu ostvariti na temelju ocjene rada od strane čelnika pravosudnog tijela, u skladu s člankom 56. stavcima 1. do 3. ZDSV. To, uz činjenicu nemogućnosti ostvarivanja dodatnih bodova za poslijediplomski studij, poznavanje engleskog jezika i objavljene radove, može dati neopravdanu prednost kandidatima unutar sustava. Usto, vanjski kandidati moraju izraditi pisanu radnju prilikom svake nove prijave, a nije predviđena obveza DSV-a da unaprijed objavi ograničeni popis mogućih tema kako bi se kandidati mogli adekvatno pripremiti. U tom je kontekstu neobično da se ocjenjivanje rada savjetnika umjesto pisane radnje ne provodi ako je kandidat nekoliko godina radio kao sudski savjetnik, ali u trenutku prijave više nije raspoređen na to radno mjesto. Isto tako, takvo ocjenjivanje predviđeno je isključivo u odnosu na hrvatska pravosudna tijela, bez uzimanja u obzir rada savjetnika u Sudu EU-a koji je sastavni dio hijerarhije hrvatskih sudova. Dodatno bi trebalo razmotriti dodjeljivanje dodatnih bodova kandidatima koji su</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ostvarili određeni broj godina radnog iskustva kao pravosudni dužnosnici, odvjetnici, javni bilježnici, javnobilježnički prisjednici, savjetnici u pravosudnim tijelima, odvjetnički vježbenici i javnobilježnički savjetnici ili na drugim pravnim poslovima, uključujući kao pravnici lingvisti u institucijama EU-a. Rad u svojstvu sudskog savjetnika (référéndaire) na Sudu EU-a trebalo bi posebno honorirati, s obzirom na to da je riječ o vrlo zahtjevnom zanimanju. Na višoj instanci, tj. Sudu, svaki od 27 sudaca i 11 nezavisnih odvjetnika u pravilu ima po četiri sudska savjetnika, koji pod njihovim nadzorom izrađuju nacрте odluka (presuda i rješenja) odnosno mišljenja, pripremaju sve potrebne izmjene tijekom vijećanja i glasovanja o odluci, aktivno komentiraju nacрте drugih kolega itd., u iznimno složenim predmetima koji zahtijevaju izvrsno poznavanje prava Unije, nacionalnog i komparativnog prava. Na Općem sudu 54 suca u pravilu imaju po dva sudska savjetnika. Riječ je o približno 260 pravnika iz svih država članica Unije odabranih u rigoroznom postupku. Sudski savjetnici koji su ujedno dužnosnici Unije, u smislu Pravilnika o osoblju EU-a, svake se godine ocjenjuju u postupku koji provode sudac za kojeg rade i predsjednik Suda EU-a, pri čemu mogu dobiti ocjenu u rasponu od A do F, uz posebno vrednovanje stručnih sposobnosti (poznavanje prava Unije), radnog učinka i ponašanja u službi. Prilikom usvajanja konačnog teksta Prijedloga izmjena i dopuna ZDSV-a svakako treba voditi računa o mogućem kumulativnom negativnom učinku opisanih odredbi na kandidate izvan pravosudnog sustava.</p>		
30.	TOMIĆ DALIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM	Poštovani, ovim člankom potrebno je predvidjeti sve buduće situacije te razdvojiti na još nekoliko kategorija. U trenutku oglasa za pravosudnog dužnosnika savjetnici ili viši	Prihvaćen	Odredba koja propisuje vrijeme potrebnog rada na pravnim poslovima je precizirana, a propisan je i način vrednovanja staža kroz rad u svojstvu savjetnika u pravosudnim

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.	<p>savjetnici kraće od 2 godine, a imaju radnog staža na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita obavezno im dati izbor da budu bodovani prema metodologiji o ocjenjivanju savjetnika ili da pristupaju pisanoj provjeri. Svakako dati njima na izbor za koji će se izjasniti u tijeku postupak imenovanja. Nadalje u metodologiji o ocjenjivanju savjetnika jasno definirati kategorije i kriterije ocjenjivanja savjetnika (i ovih kraće od 2 godine na mjestu savjetnika) obzirom da je poznato kako su u 2025. godini na pravosudne dužnosti imenovani uglavnom savjetnici, te zbog toga se pojavio veliki nedostatak savjetnika u pravosuđu i trenutno je moguće popunjavanje savjetnika putem internog oglasa (Centralizirani sustav zapošljavanja) na koja se mogu javiti isključivo državni službenici, javni službenici i službenici lokalne uprave i samouprave. Stoga potrebno razdvojiti u ove kategorije: A) Savjetnici koji su neposredno prije bili državni službenici -prema sadašnjoj metodologiji čl.6. uzeti bodove koje je službenik dobio u svom državnom tijelu posljednje 3 godine (isti Zakon se primjenjuje i nema razlike u kriterijima vrednovanja), zatim primijeniti čl.7. i bodove za staž savjetnika i čl.8. druge aktivnosti s naglaskom na promijeni i davanju više bodova za poslije diplomski ili doktorski studij (minimalno 20 bodova), a ostale kriterije podijeliti do ukupnog broja 100. Time bi se dala snaga i vrijednost pravnicima koji su nastavili ulagati u sebe i svoje znanje završivši poslijediplomski studij ili doktorski koji je u rangu još jednog pravosudnog ispita i Državne škole za pravosudne dužnosnike. Dosadašnje bodovanje ovih aktivnosti su ponižavajuća i diskriminirajuća gdje za poslijediplomski studij</p>		tijelima, odvjetničkog vježbenika ili javnobilježničkog savjetnika u odnosu na rad na drugim pravnim poslovima i obratno. Primjedbe koje se odnose na Metodologiju ocjenjivanja savjetnika primaju se na znanje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>dobivate 2 boda, a za doktorski 3 boda.B) savjetnici koji su neposredno prije bili javni službenici ili korporativni pravnici-prilagoditi kriterije njihovom načinu ocjenjivanja i temeljem mišljenja prethodnog poslodavcaC) savjetnici koji su neposredno prije bili službenici lokalne uprave i samouprave- prilagoditi kriterije njihovom načinu ocjenjivanja i uzeti u obzir njihove ocjeneSvakako obratiti pozornost na ove tri kategorije službenika koji će se u kratko vrijeme pojaviti a potrebno je jednako vrednovanje svih kandidata u procesu imenovanja na pravosudne dužnosti.Pisana provjera znanja već u ovom zakonu treba biti jasnije definirana u smislu što će obuhvaćati i koje kriterije vrednovanja i bodovanja. Svakako razdvojiti bodovanje na 2 osnovna kriterija npr. Pisana provjera 40 bodova, a ukupni radni staž na drugim pravnim poslovima (do 6 g ukupnog radnog staža=5 bodova, do10g ukupnog radnog staža=10 bodova, do 15g ukupnog radnog staža=15 bodova, do 20g ukupnog radnog staža=20 bodova, preko 20 g ukupnog radnog staža=25 bodova i druge aktivnosti sudjelovanje u stručnim radionicama, objavljeni stručni članci=10 bodova i završen poslijediplomski studij ili doktorat 20/25 bodova) što bi ukupno iznosilo 100 bodova. Naravno detalje propisati Pravilnikom, te rok izrade pravilnika staviti 30 dana. Znači za one kandidate koji pristupaju pisanoj provjeri koja nosi 40 bodova, a ostalih 60 bodova prema predloženim kriterijima kako bi kandidati istakli svoje druge sposobnosti i vještine koje su stekli tijekom radnog staža i razvoja u profesionalnom smislu.</p>		
31.	VERONIKA GAVRAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM	Poštovani,U odnosu na pisanu provjeru znanja koja će se primjenjivati na buduće kandidate koji ne ispunjavaju uvjete za ocjenjivanje, svi ostali kandidati dovedeni su u	Nije prihvaćen	Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.	neravnopravan položaj, osobito oni koji nisu u mogućnosti pohađati državnu školu. Naime, više neće biti završnih (odličnih) ocjena, a kandidati koji su već u sustavu nalaze se u nepovoljnijem položaju jer trenutna metodologija ocjenjivanja onemogućava kandidatu da ostvari maksimalnih 100 bodova - budući da je za takvu ocjenu potrebno imati završen doktorat i objavljene znanstvene radove. Istodobno, osoba koja dolazi izvan sustava ima veću mogućnost ostvariti 100 bodova na pisanom ispitu te time ostvariti prednost u bodovima u odnosu na kandidata koji je već savjetnik ili pravosudni dužnosnik.		pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kandidate koji nemaju završenu Školu treba moći usporedivo vrednovati s kandidatima koji su Školu završili, iz kojeg je razloga nužno propisati pisanu provjeru kao dodatan kriterij vrednovanja. Primjedbe koje se odnose na Metodologiju ocjenjivanja savjetnika primaju se na znanje.
32.	LUKA JURIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.	Poštovani, smatram da su predložene izmjene čl. 56. diskriminatorne, nedorečene i da će u konačnici dovesti do produbljivanja problema s kojima se suočavaju sudski savjetnici u postupcima imenovanja. Ovo jer će predložena izmjena čl. 56. st. 5. u dijelu koji glasi „te sve ostale kandidate izbor se temelji na ostvarenom broju bodova na pravosudnom ispitu, na ostvarenom broju bodova na pisanoj provjeri i ostvarenim bodovima na razgovoru s Vijećem“ dovesti do situacije da svi ostali kandidati (kandidati koji ne rade kao sudski savjetnici, primjerice odvjetnici ili javni bilježnici koji ne ispunjavaju uvjete za ocjenjivanje rada u svojstvu savjetnika) mogu kroz pisanu provjeru znanja ostvariti maksimum od 100 bodova na pisanoj provjeri, bez uzimanja u obzir bilo kojih drugih kriterija, a posebno ne onih koji su propisani za sudske savjetnike. Tako na primjer sudski savjetnici mogu ostvariti maksimum od 100 bodova (sukladno važećoj metodologiji ocjenjivanja rada sudskih savjetnika) isključivo ako zadovolje sljedeće uvjete: a) za ocjenu rada u svojstvu savjetnika ostvare najveću moguću	Nije prihvaćen	Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kandidate koji nemaju završenu Školu treba moći usporedivo vrednovati s kandidatima koji su Školu završili, iz kojeg je razloga nužno propisati pisanu provjeru kao dodatan kriterij vrednovanja. Primjedbe koje se odnose na Metodologiju ocjenjivanja savjetnika primaju se na znanje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ocjenu i to u kontinuitetu kroz 3 godine (65 bodova), b) rade više od 12 godina u svojstvu savjetnika (25 bodova), c) sudjelovali su u više od 5 stručnih usavršavanja (3 boda), d) objavili su više od 5 stručnih i znanstvenih radova iz područja prava (4 boda) i e) završili su doktorski studij iz pravnih znanosti (3 boda) - ukupno 100 bodova. Drugim riječima, netko izvan sustava sudskih savjetnika može ostvariti maksimalan broj bodova (100) bez kriterija radnog iskustva, dok sudski savjetnici (pored ostalih kriterija) moraju raditi više od 12 godina u svojstvu savjetnika. Navedeno je u cijelosti diskriminatorno jer se postavljaju različiti kriteriji u odnosu na bodovanje sudskih savjetnika u odnosu na kandidate koji rade izvan sustava sudskih savjetnika. Osim dovođenja u diskriminatoran položaj po pitanju potrebnog radnog iskustva (sudski savjetnici 12 godina, kandidati koji nisu sudski savjetnici - 0 godina), dovođenje u nepovoljni položaj očituje se i u nametanju dodatnih kriterija - primjerice završetak dokorskog studija i objave više od 5 stručnih i znanstvenih radova, što ostali kandidati koji nisu sudski savjetnici ne moraju. A sve ovo posebno imajući u vidu da o pisanoj provjeri pred Vijećem ove izmjene zakona ne sadrže de facto ništa, te forma, trajanje, područja provjere i slično te pisane provjere ostaju jedna velika nepoznanica. Trenutno je procjena da je u RH između 500 i 600 sudskih savjetnika, što odgovara broju sudaca u dobnoj skupini od 60 do 70 godina (572 prema podacima Izvješća predsjednika VSRH o stanju sudbene vlasti za 2024.). Stoga se postavlja pitanje zbog čega se ovakvim prijedlogom izmjena zakona dovodi do toga da se kandidate za suce izvan sustava sudskih savjetnika honorira u odnosu na kandidate koji u sustavu već rade - sudski</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			savjetnici, koji teže imenovanju za suce i koji se po logici stvari javljaju kao najbolji izbor za potencijalni problem smanjenja broja sudaca u skoroj budućnosti uslijed odlaska velikog broja sudaca u mirovinu.		
33.	BARBARA MAŽURANI Č	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.	Predloženim izmjenama zakona predviđeno je za kandidate ostvarivanje mogućeg broja bodova u visini od -100 bodova u odnosu na uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu ili u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike; -100 bodova u odnosu na ocjenu rada savjetnika u pravosudnim tijelima ili ocjeni obnašanja dužnosti ili pisanu provjeru znanja pred DSV-om te -20 bodova u odnosu na razgovor pred DSV-om. Iz navedenog proizlazi da kandidati koji su položili pravosudni ispit s maksimalnim uspjehom ili kandidati koji su položili pravosudni ispit prije 2009. godine s posebnom pohvalom mogu faktično ostvariti veći broj bodova u postupku imenovanja sudaca od kandidata koji su uz položeni pravosudni ispit (kao osnovni uvjet za sve kandidate), tijekom rada u pravosudnom tijelu, također i završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike (dalje u tekstu: Državna škola) kao dodatno školovanje i usavršavanje upravo u cilju stjecanja i unaprjeđenja praktičnih vještina i znanja potrebnih za rad u svojstvu pravosudnih dužnosnika. Ovdje se postavlja pitanje što je sa legitimnim očekivanjima polaznika Državne škole koji su postupali u skladu s tada važećim sustavom i imali opravdano očekivanje da će im to donijeti prednost, jer je u trenutno važećem ZDSV-u uvjet za imenovanje sudaca - završetak Državne škole. Predloženim izmjenama nisu predviđene nikakve kompenzacijske mjere za one koji su ispunili trenutno važeće uvjete za imenovanje sudaca - odnosno dodatno školovanje i stručno usavršavanje, odnosno, istima se ni na koji način	Nije prihvaćen	Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kandidate koji nemaju završenu Školu treba moći usporedivo vrednovati s kandidatima koji su Školu završili, iz kojeg je razloga nužno propisati pisanu provjeru kao dodatan kriterij vrednovanja. Primjedbe koje se odnose na Metodologiju ocjenjivanja savjetnika primaju se na znanje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>(očigledno) neće vrednovati to ulaganje, osim što mogu "zamijeniti" bodove ostvarene u Državnoj školi s bodovima ostvarenim na pravosudnom ispitu, a što nikako nije realna kompenzacija jer i dalje mogu biti puno manje konkurentni od kandidata koji su isključivo položili pravosudni ispit. Drugim riječima, kandidat s dodatnim specijaliziranim obrazovanjem u Državnoj školi i kandidat bez tog obrazovanja dolaze u istu bodovnu poziciju. Izostanak bilo kakve kompenzacije u vidu dodatnih bodova ili druge prednosti dovodi do situacije u kojoj se kandidati s bitno različitom razinom specijaliziranog obrazovanja tretiraju jednako, što praktično retroaktivno obezvređuje uloženi trud i vrijeme. Stoga je nužno, radi osiguranja pravične evaluacije kandidata, ako se ustraje na omogućavanju ulaska različitih kategorija pravnika u pravosudne dužnosti, da se uvede odgovarajući model bodovanja kojim bi se završetak Državne škole adekvatno vrednovao u postupcima imenovanja sudaca. Tim više što je kod kandidata koji su završili Državnu školu zapravo riječ o kandidatima koji su već od ranije uključeni u rad pravosudnih tijela te kroz svakodnevno obavljanje poslova stječu specifična znanja i praktične vještine neposredno vezane uz obnašanje pravosudnih dužnosti. Takvo iskustvo predstavlja dodatnu kvalitativnu vrijednost i upućuje na višu razinu osposobljenosti u odnosu na kandidate koji nisu prošli takav oblik institucionalnog i praktičnog usavršavanja. Nadalje, u odnosu na bodove koje kandidati mogu ostvariti na temelju ocjene rada u pravosudnim tijelima/ocjeni obnašanja dužnosti/pisane provjere znanja ističe se da se predloženim izmjenama kandidati koji se već nalaze u sustavu (također je riječ, između ostalog, i o kandidatima koji su završili</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Državnu školu) i oni izvan sustava formalno vrednuju prema različitim kriterijima, pri čemu kandidati unutar sustava nemaju stvarnu mogućnost ostvarivanja maksimalnog broja bodova. Prema trenutno važećoj Metodologiji ocjenjivanja rada savjetnika (dalje u tekstu: Metodologija), to bi praktično značilo da na primjer kandidat Pero Perić koji se nalazi u sustavu, koji je uz pravosudni ispit završio i Državnu školu, čiji je rad tri godine zaredom ocijenjen ocjenom izuzetan (najvišom ocjenom), koji ima pet godina radnog staža u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima, koji redovno i u najvećem mogućem opsegu sudjeluje u stručnom usavršavanju, objavi stručnih i znanstvenih radova iz područja prava te koji ima završen poslijediplomski i/ili doktorski studij iz pravnih znanosti (znači – ukratko, genij) može faktično ostvariti manji broj bodova od kandidata Marka Markića koji je dvije godine nakon položenog pravosudnog ispita radio kao (običan) odvjetnički vježbenik, ako je taj potonji ostvario maksimalan broj bodova na pisanoj provjeri znanja pred DSV-om. Navedeno iz razloga što se prema Metodologiji, za godine rada u svojstvu savjetnika ostvaruju se bodovi u visini od 15-25 bodova, pri čemu se za godine rada do 6. g. ostvaruje najniži broj bodova u toj kategoriji – njih 15. S obzirom da prema Metodologiji na mjerilo iskustva u radu savjetnika otpada 25 od 100 mogućih bodova ocjene rada savjetnika, samim time što nema više od 12 godina radnog iskustva, kandidat Pero Perić već u startu ima 10 mogućih bodova manje od kandidata Marka Markića. Što bi tek bilo da Pero Perić nema završen poslijediplomski, doktorski studij ili slično, dakle od starta mu se oduzima značajan broj bodova koji bilo koji drugi kandidat poput Marka Markića može</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>u cijelosti ostvariti temeljem pisane provjere znanja. Ako je cilj ovih izmjena pomlađivanje pravosudnih dužnosnika, onda Metodologija nikako ne bi trebala propisivati godine radnog staža u svojstvu savjetnika u pravosudnim tijelima kao negativnu pretpostavku za ostvarivanje bodova mlađih kandidata (odnosno kao kazna za nedostatak maksimuma broja godina), već bi se trebala vrednovati isključivo kao nagrada u vidu dodatnih bodova za dodatno iskustvo stečeno tokom brojnih godina radnog staža. Ista logika je primjenjiva i glede ostalih mjerila ocjene rada savjetnika u pravosudnim tijelima jer se odvjetničkom vježbeniku ne gleda je li pisao stručne članke, završio poslijediplomski ili doktorski studij i slična mjerila, već je za istog isključivo propisana jednokratna provjera znanja koja je nemjerljiva s iskustvom rada savjetnika u pravosudnim tijelima. Dakle, u trenutno važećoj Metodologiji se radi o teško dostižnim (gotovo nemogućim) kriterijima glede ostvarivanja maksimalnog broja bodova u toj kategoriji, što samim time povlači nekonkurentnost kandidata unutar sustava u odnosu na onog izvan njega. Drugim riječima, jedan kriterij (radno iskustvo, učinak rada, dodatna postignuća) zahtijeva dugogodišnje kumulativno ostvarivanje koje nije u potpunosti u kontroli kandidata, dok drugi kriterij (pisani test) omogućava maksimalan učinak u kratkom vremenu. Time se praktično kandidate unutar sustava, umjesto toga da im se olakša i realno omogućiti imenovanje na sudačka mjesta (osobito one mlađe, što je i cilj predloženih izmjena), stavlja u znatno lošiji položaj jer rezultati bodovanja ne odražavaju njihove stvarne stručne kompetencije, radno iskustvo, radnu disciplinu, učinak rada i slično, već</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>prije svega njihovu prilagođenost unaprijed zadanim kriterijima bodovanja unutar okvira postavljenog modela. Stoga novi sustav bodovanja mora omogućiti usporedivost rezultata i davati realnu sliku sposobnosti kandidata, uzimajući u obzir da kandidati unutar sustava već imaju kontinuirano evaluirano praktično iskustvo, za razliku od onih koji bi prema predloženim izmjenama (samo) polagali jednokratnu provjeru znanja, pa bi se za ove potonje trebala uvesti dodatna mjerila ocjenjivanja koja su usporedna s mjerilima za koja se očekuje da ispune kandidati unutar sustava (savjetnici u pravosudnim tijelima). Dakle, pored pisane provjere znanja takve bi kandidate trebalo također i vrednovati prema usporednim kriterijima prema kojima se vrednuju kandidati unutar sustava - bilo da su to godine radnog staža, pohađanje stručnih usavršavanja, završetak poslijediplomskog ili doktorskog studija, eventualno ocjena prethodnog poslodavca ili slično.</p>		
34.	ELLA JUKIĆ	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.</p>	<p>U potpunosti se slažem sa kolegicom Barbarom Mažuranić te kolegom Lukom Jurićem. Prvenstveno, ne smije se zanemariti dodatna kompetencija kandidata koji je imaju, a radi se o završenoj Državnoj školi za pravosudne dužnosnike čiji program je, uz posao savjetnika u pravosudnim tijelima, bila dodatan angažman. Taj angažman trebalo bi gledati kao posebnu kategoriju, uzimajući u obzir sav uloženi trud i vrijeme kandidata koji su istu završili. Naime, takvi kandidati su stekli dodatnu razinu specijaliziranog obrazovanja od onih koji tu školu nisu završili, stoga bi pravedno i nediskriminatorno rješenje bilo da završena Državna škola za pravosudne dužnosnike, odnosno završna ocjena u istoj nosi</p>	Nije prihvaćen	<p>Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kandidate koji nemaju završenu Školu treba moći usporedivo vrednovati s kandidatima koji su Školu završili, iz kojeg je razloga nužno propisati pisanu provjeru kao dodatan kriterij vrednovanja.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>dodatan broj bodova unutar kategorije „ocjena rada savjetnika“. Nadalje, kada je riječ o samom bodovanju na temelju ocjene rada u pravosudnim tijelima u odnosu na pisanu provjeru znanja pred Državnim sudbenim vijećem (koja bi bila propisana za kandidate koji nemaju ocjenu rada u pravosudnim tijelima), vidljivo je da predložene izmjene dovode do neujednačenog vrednovanja kandidata. Naime, osobe koje su već dio sustava i kandidati izvan sustava ne bi se ocjenjivali prema istim mjerilima, stoga takav pristup dovodi do toga da kandidati unutar sustava nemaju mogućnost doseći maksimalan broj bodova za razliku od kandidata izvan sustava koji bi to mogli postići jedinim ispitom. Na taj način bi se kandidate unutar sustava stavilo u znatno lošiji položaj, baš kako su to kolege Luka Jurić i Barbara Mažuranić objasnili. Stavljanje u znatno lošiji položaj jedne skupine kandidata nikako ne bi smjela biti posljedica izmjena ovog zakona.</p>		
35.	MARINA ERŽIĆ	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Članak 5.</p>	<p>Iz predložene izmjene proizlazi da su kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a nisu ili nisu više sudski savjetnici i ne obnašaju pravosudnu dužnost svrstani u st..5. u kategoriju „ostalih“ i za njih se izbor temelji na ostvarenom broju bodova na pravosudnom ispitu, na ostvarenom broju bodova na pisanoj provjeri i ostvarenim bodovima na razgovoru. Čini li se pravičnim da osoba koja je završila Državnu školu ponovno prolazi pisanu provjeru? Povreda stečenih prava i načela legitimnih očekivanja?</p>	Nije prihvaćen	<p>Osobe koje su završile Državnu školu za pravosudne dužnosnike u postupku imenovanja sudjeluju s postignutom ocjenom u Školi i nemaju obvezu pisanja pisane provjere.</p>
36.	DOMINIK CONJAR	<p>PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 13.</p>	<p>- Ono što ovdje de facto piše je: „Kandidatima koji su položili završni ispit Državne škole za pravosudne dužnosnike (DŠPD) dopušta se sudjelovanje na natječajima za izbor pravosudnih dužnosnika korištenjem postotka bodova koji su im dodijeljeni unutar sustava DŠPD.“</p>	Nije prihvaćen	<p>Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzima se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Uspjeh na pravosudnom ispitu</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Zašto? Zato jer su svi kandidati koji su završili DŠPD u posljednje dvije „sezone“ postojanja iste (nekoliko stotina njih) ostvarili znatno viši postotak bodova putem navedene „Škole“ (u pravilu 96%-99% od maksimalnog mogućeg broja bodova) nego što je bilo koji od tih istih kandidata postigao na pravosudnom ispitu- ova odredba otvara put budućem kršenju ustavnog prava građana na dostupnost dužnosti pod jednakim uvjetima jer u zajedničko rangiranje uvodi rezultate koji su metodološki neusporedivi- konvalidira se ostavština DŠPD koja se sastoji u neravnopravnom položaju kandidata, kojima se polaganje “završnog ispita” dopuštalo unutar različitih sustava ocjenjivanja i pod neujednačenim kriterijima ocjenjivanja, iako se DŠPD formalno ukida- potpuno se zanemaruje (prikriva) inflacija bodova prouzrokovana djelovanjem DŠPD (svi kandidati i to nekoliko stotina njih koji su završili DŠPD kao posljednje dvije generacije iste ostvarili su 96-99% bodova?!)- prosječan postotak uspjeha na pravosudnim ispitima je bar 20-ak postotnih bodova niži od onog koji se dodjeljivao u DŠPD pa čak i najviši rezultati postignuti na pravosudnim ispitima gotovo nikada ne dosežu postotke bodova dodjeljivanih od strane DŠPD, pogotovo u posljednje dvije “sezone” - otvara se put formiranju skupine privilegiranih kandidata koji su završni ispit položili u posljednje dvije "školske godine" DŠPD (dijelu iskusnijih savjetnika kojima je dopušteno pohađanje škole pod tim uvjetima ali i većini kandidata koji su tek zaposleni u pravosudnim tijelima netom prije polaska u “Školu”, od kojih, da bi apsurd bio još veći, mnogi nisu niti bili zadovoljili minimalni uvjet za stjecanje barem jedne godišnje ocjene rada službenika</p>		<p>smatra se odgovarajućim kriterijem za druge kandidate s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>unutar pravosudnog tijela kako bi bili ocijenjeni unutar postojećeg režima Škole pa tako postoji velik broj kandidata s vrlo kratkim stažom u pravosuđu koji samo čekaju da aktiviraju svoje "maksimalne" bodove iz DŠPD na predstojećim natjecajima)- umjesto neusporedivih kategorija (bodova s pravosudnog ispita, bodova s prijašnjih završnih ispita škole i završne ocjene škole u posljednje dvije "sezone" djelovanja iste) kao mjerodavan kriterij je nužno propisati percentil koji će predstavljati usporedbu ostvarenih bodova pojedinog kandidata unutar svakog pojedinog sustava u odnosu na bodove koje su ostvarili svi ostali kandidati koji su položili bilo pravosudni ispit bilo završni ispit DŠPD unutar istog sustava konkretnog ispita. Tek tada, kandidati koji su uz pravosudni ispit položili i ispit DŠPD mogu izabrati taj percentil kao mjerodavan pri određivanju bodova na natjecaju ako im je povoljniji od njihovog percentila ostvarenog u odnosu na ostale kandidate s pravosudnog ispita</p>		
37.	MARIJA MALOČA	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 13.	<p>Poštovani, ovom su odredbom u nepovoljan položaj dovedeni budući kandidati koji nisu imali priliku pristupiti polaganju završnog ispita Državne škole za pravosudne dužnosnike, s obzirom na to da više ne postoji mogućnost pohađanja te škole. Naime, u toj su školi završne ocjene u pravilu znatno više od ocjena koje se ostvaruju na pravosudnom ispitu, čime se budućim kandidatima onemogućuje da pod jednakim uvjetima steknu pravo kandidiranja za suce općinskih, trgovačkih i upravnih sudova, pri čemu valja istaknuti da u vrijeme polaganja pravosudnog ispita nisu znali niti su mogli znati da će broj bodova ostvaren na tom ispitu u budućnosti utjecati na njihovu mogućnost kandidiranja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, a za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzet će se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
38.	IVANA ANDRIČEVIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 13.	Podržavam mogućnost izbora između bodova ostvarenih u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ili bodova ostvarenih na pravosudnom ispitu. Završetak Državne škole predstavlja značajan dodatni angažman jer su polaznici školu pohađali gotovo svakodnevno, uz istovremeni redovan rad u pravosudnom tijelu, stječući pritom vrijedna stručna znanja i iskustvo relevantno za obnašanje sudačke dužnosti. Svakom kandidatu na natječaju koji je završio Državnu školu nužno je omogućiti sudjelovanje u natječajima s bodovima ostvarenim u školi, budući da je pohađanje škole imalo za cilj stjecanje kompetencija i bodova potrebnih za imenovanje, što je, između ostaloga, propisano u trenutno važećem čl. 56. st. 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Ako se ostvareni bodovi iz Državne škole ne bi vrednovali na natječajima, polaznici Državne škole bi bili stavljeni u nepovoljniji položaj, jer su školu pohađali upravo s opravdanim očekivanjem da će im ostvareni bodovi biti priznati i valorizirani.	Primljeno na znanje	Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzima se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za druge kandidate s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje.
39.	MARINA ERŽIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 13.	U st.1. nisu obuhvaćeni kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a pravosudni ispit su položili prije 1.9.2009.	Nije prihvaćen	Državna škola za pravosudne dužnosnike započela je s radom 1. rujna 2010.
40.	DIJANA ANTIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani, Što je s kandidatima koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. te im više odgovara sudjelovati u postupku imenovanja s brojem bodova na pravosudnom ispitu na način na koji sudjeluju kandidati koji su položili pravosudni ispit prije 1. rujna 2009.?	Nije prihvaćen	Državna škola za pravosudne dužnosnike započela je s radom 1. rujna 2010.
41.	NIKOLA PRANIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani, članak 14. stavak 1. je sporan iz razloga što dovodi do stavljanja mlađih kandidata u neravnopravan položaj. Po mom razumijevanju svrha ovog stavka je davanje prednosti savjetnicima koji su duže u	Prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sustavu, ali navedeni stavak ne navodi nikakve objektivne kriterije zbog čega bi takvi kandidati imali 90 bodova na pravosudnom ispitu (što se po aktualnim propisima smatra položenim ispitom s pohvalom). Primjerenije bi bilo da takvi kandidati ostvare 75-80 bodova na pravosudnom ispitu jer je to nekakav medijan bodova koji je već pravičan. Sama činjenica da netko ima više staža kao savjetnik je već bodovana u članku 7. Metodologije ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika. Ovim stavkom bi se staž zapravo dvostruko bodovao te bi posljedično doveo do diskriminacije zbog dobi (čl. 9. st. 2. točka 8. Zakona o suzbijanju diskriminacije).		
42.	ALAN VUČKOVEČ KI	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani, članak 14. stavak 1. uvodi fikciju iznadprosječnog uspjeha za cijelu skupinu kandidata prema kojoj svi kandidati koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. automatizmom dobivaju barem 90 bodova (zašto baš 90?), iako je to po trenutačnom sustavu bodovanja pravosudnog ispita iznadprosječan rezultat (već samom činjenicom da donosi pohvalu). Time se cijeloj jednoj skupini kandidata priznaje bodovni rezultat koji po svojoj naravi nadilazi prosječan uspjeh, dok kandidati koji su ispit polagali u bodovnom sustavu konkuriraju isključivo s realno ostvarenim bodovima. Posljedica takvog rješenja može biti nerazmjerna nivelacija uspjeha te narušavanje načela meritornosti i jednakog vrednovanja stvarno postignutih rezultata.	Prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.
43.	KARLO KOŽINA	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Neosnovano je da se kandidatima koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. dodjeljuje 90 ili 100 bodova, ovisno o tome je li ispit položen s posebnom pohvalom ili ne. Naime, prema važećim propisima kandidat na pravosudnom ispitu dobit će posebnu pohvalu ako je ispit	Djelomično prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>položio s najmanje 90 bodova. S druge strane, ovako predloženim promjenama propisuje se fikcija kao da su svi kandidati prije 1. rujna 2009. položili ispit s posebnom pohvalom, jer sama činjenica da su ispit položili daje im 90 bodova. To svakako u neravnopravan položaj stavlja sve druge kandidate, a ne treba zanemariti činjenicu da s otvaranjem sustava i širenjem kruga potencijalnih interesenata veliki broj mogućih kandidata upravo spada u ovu privilegiranu skupinu. Ova bi se nelogičnost mogla otkloniti na način da se za ovu kategoriju kandidata propiše sljedeće: oni koji su položili pravosudni ispit ostvaruju 80 bodova, ako su ga položili s posebnom pohvalom ostvaruju 90 bodova, a alternativno (dakle, ako sami to odaberu) mogu pristupiti posebnoj pisanoj provjeri znanja pred DSV-om</p>		
44.	HRČKA MANDIR	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	<p>Poštovani, pozdravljam predloženu izmjenu članka u smislu da svi kandidati koji su položili pravosudni ispit prije 01.09.2009.godine sudjeluju s 90 bodova, a kandidati koji su pravosudni ispit položili s posebnom pohvalom sa 100 bodova. Prema dosadašnjim komentarima smatram da nisu u pravu kada daju primjedbu protiv ovih izmjena. Slažem da se radi o starijim kandidatima (više od 15 godina rada nakon položenog pravosudnog ispita), no ovim člankom u ove propisane bodove vrednovano je radno iskustvo i stručno znanje, naglašavam da kandidati koji dolaze izvan sustava sudskih savjetnika nemaju druge kanale kroz koje bi im se to iskustvo bodovno vrednovalo u postupku imenovanja. Svakako apeliram da se predmetna odredba zadrži kao takva.</p>	Primljeno na znanje	Zbog većeg broja primjedbi na ovu odredbu za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.
45.	TOMIĆ DALIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	<p>Poštovani, u potpunosti se slažem predloženom izmjenom članka u smislu da svi kandidati koji su položili pravosudni ispit prije</p>	Primljeno na znanje	Zbog većeg broja primjedbi na ovu odredbu za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			1.9.2009. sudjeluju s 90 bodova, a kandidati koji su pravosudni ispit položili s posebnom pohvalom sa 100 bodova. Prema dosadašnjim komentarima smatram da nisu u pravu kada daju primjedbu protiv ovih izmjena. U pravu su da se radi o starijim kandidatima (više od 15 godina rada nakon položenog pravosudnog ispita), no ovim člankom u ove propisane bodove vrednovano radno iskustvo i stručna znanja, jer ovi kandidati ako nisu sudski savjetnici (a nisu jer su takvi svi do sada već na dužnosničkim mjestima) nigdje drugdje u procesu imenovanja ne mogu dobiti bodove za svoje radno iskustvo i stečena stručna znanja. Svakako molim da se navedena odredba zadrži kao takva.		smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.
46.	MARIJA MALOČA	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani,iako podržavam rješenje prema kojem se kandidatima koji su položili pravosudni ispit prije 1. rujna 2009. omogućuje ostvarivanje većeg broja bodova nego kandidatima koji su pravosudni ispit polagali kasnije (isključivo zbog stečenog iskustva), smatram da treba uzeti u obzir da se kandidatima koji su pravosudni ispit polagali kasnije u obzir uzimaju bodovi ostvareni na tom ispitu, koji su u pravilu manji od 90 bodova čime ova odredba istodobno dovodi u nejednak položaj kandidate koji su pravosudni ispit polagali kasnije jer oni u vrijeme polaganja ispita nisu znali niti su mogli znati da će broj bodova ostvaren na pravosudnom ispitu biti presudan kriterij za buduće kandidiranje, niti su znali niti mogli predvidjeti da će se ukinuti Državna škola za pravosudne dužnosnike, koja je u to vrijeme bila relevantan kriterij za kandidiranje.	Primljeno na znanje	Zbog većeg broja primjedbi na ovu odredbu za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu. S obzirom da uspjeh ostvaren na pravosudnom ispitu postaje temeljni kriterij u postupku imenovanja sudaca prvostupanjskih sudova, nije moguće uvesti drugi kriterij za kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon prestanka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za druge kandidate s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata.
47.	DOMINIK CONJAR	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	U kombinaciji s odredbom kojom se kandidatima koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike (DŠPD) dopušta korištenje postotka dodijeljenih im bodova unutar tog sustava	Nije prihvaćen	Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzima se postignuta ocjena s obzirom da su Školu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>(u pravilu više od 95%), ova odredba jasno cilja na stvaranje još jedne privilegirane skupine kandidata, stavljajući u neravnopravan položaj kandidate koji su pravosudni ispit položili nakon navedenog datuma, a nisu imali pravo završiti DŠPD u posljednje dvije "školske godine", kada je zabilježena velika inflacija bodova dodijeljenih pravosudnim savjetnicima (samo dio kojih je imao privilegij da je mogao polagati DŠPD po tom sustavu). Ovom se odredbom otvara put budućem kršenju ustavnog prava građana na dostupnost dužnosti pod jednakim uvjetima pa je, ako ni zbog čega drugoga, onda ozbiljnosti radi, potrebno razmotriti uspostavu objektivnog sustava usporedbe rezultata navedenih ispita, koji će se temeljiti na percentilu: a) percentil pravosudnog ispita utvrđuje se na temelju ukupno ostvarenih bodova svih kandidata (koji su položili pravosudni ispit) na pravosudnom ispitu evidentiranih u Knjizi pravosudnih ispita. Jednostavnosti radi, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije može svake godine jednom ažurirati izračun percentila kako bi se izvršile korekcije uzrokovane rezultatima ispita iz svake prethodne godine b) percentil završne ocjene u DŠPD-u utvrđuje se zasebno po sustavima mjerila (propisima prema kojima je kandidat ostvario završnu ocjenu odnosno završni ispit) uzimajući u obzir jasne razlike u konceptu i zahtijevnosti završnih ispita unutar samog sustava DŠPD c) kandidati koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. sudjeluju s percentilom 50, osim ako iz svjedodžbe ili druge službene evidencije ne proizlazi viša ocjena odnosno posebna pohvala. Tako se npr. može propisati da se kandidatima koji su položili pravosudni ispit s</p>		<p>pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za druge kandidate s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			posebnom pohvalom prije navedenog datuma za potrebe sudjelovanja na natječaju dodjeljuje percentil koji bi imali da su postigli rezultat od 95 bodova u razdoblju nakon 1. rujna 2009.		
48.	MIRANDA MARUŠIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Slažem se s predloženom izmjenom članka u smislu da kandidati koji su položili pravosudni ispit prije 1. rujna 2009. sudjeluju s 90 bodova, a oni s pohvalom 100 bodova. Izgleda da je Ministarstvo napokon prepoznalo da se tu radi i o savjetnicima koji su u sustavu već 15 i više godina pa u tom smislu i pohvala ministarstvu. Komentari onih koje se protive tome da kandidati koji su ispit položili prije 1. rujna 2009. sudjeluju u postupku imenovanja s 90 bodova nisu na mjestu. Ne znam po kojem kriteriju bi se uopće moglo cijeniti koji bi to broj bodova trebao priznati osobama koje su ispit polagali u vrijeme kad se pravosudni ispit nije bodovao osim s najvišim jer bi sve drugo predstavljalo tešku proizvoljnost. Svima koji se tome protive za kazati je kako se u sustavu pravosuđa radi o savjetnicima s dugogodišnjim radnim iskustvom koji su zaslužili napokon imati mogućnost konkurirati na natječajima bez da ih se prisiljava da nakon položenog pravosudnog ispita i dugogodišnjeg rada na konkretnim spisima ponovno sjedaju u školske klupe i uče ono što već znaju u državnom školi. Uostalom i savjetnici koji su pohađali državnu školu u zadnje dvije godine u pravilu imaju od 193 do 199 bodova. Njima bi se bodovi množili s 0,5, dakle već u startu imaju više bodova od bodova koje se ovom izmjenom predviđa za savjetnike koji su pravosudni ispit polagali kada se isti nije bodovao. Ovi podaci lako su provjerljivi i na stranicama DSV - lista kandidata.	Primljeno na znanje	Zbog većeg broja primjedbi na ovu odredbu za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
49.	VERONIKA GAVRAN	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani, članak 14. stavak 1. je sporan iz razloga što dovodi do stavljanja mlađih kandidata u neravnopravan položaj, činjenica da netko ima više staža kao savjetnik je već bodovana u članku 7. Metodologije ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika. Ovim stavkom bi se staž zapravo dvostruko bodovao te bi posljedično doveo do diskriminacije zbog dobi (čl. 9. st. 2. točka 8. Zakona o suzbijanju diskriminacije).	Prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu.
50.	MIRNA DUMENČIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 14.	Poštovani, smatram da se ovakvim izmjenama i dopunama izravno stavljaju u nepovoljniji položaj svi koji su pravosudni ispit polagali po novim kriterijima bodovanja kada je zaista rijetko i teško bilo ostvariti na ispitu veći broj bodova od 90 i time dobiti posebnu pohvalu. Slažem se da se bodovi trebaju maksimalno nivelirati, ali ne na način da se u načelu jednaki rezultati različito vrednuju, pa će tako dvije osobe koje su obje dobile posebnu pohvalu za položeni pravosudni ispit biti u potpuno različitom bodovnom rangu. Čak i ako se radi o kolegama koji nisu u sustavu pravosuđa, oni će lako doći do dodatnih bodova kojima će nadomjestiti nedostatak vrednovanja radnog staža i opet biti u neosnovano boljem položaju.	Djelomično prihvaćen	Za kandidate koji su pravosudni ispit položili prije 1. rujna 2009. godine smatrat će se da su ostvarili 75 bodova, što je prosječni broj bodova koji se postiže na pravosudnom ispitu. Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao relevantan kriterij u postupku imenovanja uzima se postignuta ocjena s obzirom da su Školu pohađali s namjerom i ciljem imenovanja na pravosudnu dužnost. Uspjeh na pravosudnom ispitu smatra se odgovarajućim kriterijem za druge kandidate s obzirom da ne predstavlja dodatno opterećenje kandidata, a udovoljava uvjetima objektivnosti i transparentnosti te omogućuje usporedno vrednovanje kandidata. Kako bi svi kandidati bili jednakom položaju, neće se propisivati alternativni kriteriji za prvo imenovanje.
51.	MLADEN PAVASOVIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 15.	Poštovani, podnosim ovu primjedbu i prijedlog novog zakonskog teksta s aspekta praktičnog funkcioniranja pravosudnog sustava, kontinuiteta imenovanja pravosudnih dužnosnika te osiguranja pravne sigurnosti i operativnosti institucija, a povodom odredbi kojima je propisano da izmjene i dopune zakona stupaju na snagu 01. rujna 2026. godine te da će se provedbeni pravilnik donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja zakona na snagu. Takvo normativno rješenje stvara ozbiljan rizik privremene neoperativnosti	Primljeno na znanje	Vrijeme stupanja na snagu ovog Zakona uvjetovano je i zahtjevima zakonodavnog procesa te ne ovisi isključivo o volji stručnog nositelja izrade ovog zakonskog prijedloga.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, pravne nesigurnosti i institucionalnog zastoja, s mogućim posljedicama na učinkovitost funkcioniranja sudova i državnih odvjetništava i gomilanja neriješenih predmeta uslijed nedostatka pravosudnih dužnosnika a što je sve suprotno navedenoj ocjeni stanja u razlozima donošenja preloženih izmjena i dopuna ovog Zakona.1. Neoperativnost zakona u razdoblju nakon njegovog formalnog stupanja na snaguPredloženim rješenjem zakon će formalno stupiti na snagu 01. rujna 2026., čime prestaje primjena postojećeg normativnog okvira za sva buduća imenovanja, dok istodobno provedbeni pravilnik, nužan za njegovu operativnu provedbu, može biti donesen tek do 60 dana kasnije. To u praksi znači da će postojati razdoblje u kojem:- novi zakon formalno vrijedi,- ali ne postoji potpuni provedbeni okvir za njegovo operativno provođenje,- nadležna tijela neće imati sve potrebne normativne uvjete za nesmetano provođenje postupaka imenovanja.U praksi pravosudnog sustava, provedbeni pravilnici nisu samo formalni akti, već predstavljaju nužan operativni instrument za provođenje postupaka imenovanja, vrednovanja i odlučivanja. Bez njih, provedba zakona može biti pravno i praktično otežana ili onemogućena.2. Rizik privremene blokade ili ozbiljnog usporavanja imenovanja sudaca i zamjenika svih državnih odvjetnikaS obzirom na predložene rokove, postoji vrlo realan i konkretan rizik da se u razdoblju od rujna 2026. pa sve do početka 2027. ili proljeća 2027. godine (skoro 8 mjeseci) postupci imenovanja sudaca, zamjenika državnih odvjetnika neće moći provoditi s potrebnom pravnom sigurnošću i</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>operativnom učinkovitošću. Ovaj rizik proizlazi iz kumulativnog djelovanja sljedećih okolnosti:- zakon stupa na snagu 01. rujna 2026.,- provedbeni pravilnik se donosi u roku od 60 dana od dana stupanja zakona na snagu a što znači da može biti donesen tek do studenoga 2026.,- već početkom 2027. istječu mandati članovima vijeća koji pred kraj mandata gotovo faktički funkcioniraju kao tehničko vijeće,- novi sastavi vijeća tek trebaju biti izabrani i konstituirani,- novi normativni sustav tek treba biti operativno implementiran u institucionalnoj praksi.U takvim okolnostima postoji realna mogućnost da će imenovanja pravosudnih dužnosnika nakon 01. rujna 2026. biti odgođena ili privremeno onemogućena sve do skoro ožujka ili travnja 2027. godine odnosno na skoro 8 mjeseci. To može imati izravne posljedice na:- popunjenost sudačkih i državnoodvjetničkih mjesta,- radni kapacitet sudova i državnih odvjetništava,- trajanje sudskih i državnoodvjetničkih postupaka,- povećanja neriješenih broja predmeta,- ukupnu učinkovitost pravosudnog sustava.3. Posebno izražen rizik u kontekstu isteka mandata članova vijeća početkom 2027. godinePrijelaz na novi normativni okvir odvijao bi se istodobno s istekom mandata postojećih članova vijeća i izborom novih članova. To znači da bi novi sustav trebao postati operativan upravo u trenutku institucionalne tranzicije, što dodatno povećava rizik usporavanja ili otežanog provođenja postupaka imenovanja. U praksi, svaka promjena normativnog okvira zahtijeva određeno razdoblje prilagodbe, a dodatno opterećenje sustava kroz izbor novih članova oba vijeća može dovesti do kumulativnog učinka privremene</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>institucionalne neoperativnosti. Stoga sa ovakvim navedenim rješenjima stupanja na snagu izmjena i dopuna zakona i rokova izrade pravilnika postoji vrlo realna mogućnost da sustav imenovanja ne bude u potpunosti operativan sve do proljeća 2027. godine.4. Nerazmjernost odgođenog stupanja na snagu u usporedbi sa stvarnim opsegom izmjena i zakonodavnom praksomUsporedbe radi, Zakon o kaznenom postupku iz 2008. godine, koji je predstavljao temeljnu reformu kaznenoprocenog sustava, uključujući ukidanje sudske istrage i uvođenje državnoodvjetničke istrage, stupio je na snagu u roku od 8 dana od objave kao i novoizglasane izmjene i dopune Zakona o kaznenom postupku u 2026.. Ističe se da se u 2008. godini radilo o reformi koja je zahvatila cjelokupni pravosudni sustav. Suprotno tome, u ovom slučaju predviđa se višemjesečna odgoda stupanja na snagu, uz dodatnu odgodu operativne primjene zbog roka za donošenje pravilnika. Takvo normativno rješenje nije razmjerno opsegu i naravi izmjena niti je u skladu s potrebom osiguranja kontinuiteta funkcioniranja sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika.5. Rizici s aspekta pravne sigurnosti, vladavine prava i ustavnih prava građanaSvako normativno rješenje koje dovodi do otežanog ili odgođenog imenovanja sudaca i državnih odvjetnika nosi visok rizik negativnog utjecaja na ostvarivanje ustavnih prava građana, osobito prava na pristup sudu i prava na suđenje u razumnom roku. Kontinuitet i operativnost sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika ključni su preduvjeti stabilnog funkcioniranja pravosudnog sustava i zaštite ustavnih prava građana. Bilo kakva normativna rješenja koja stvaraju razdoblja</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>potencijalne ili vrlo izvjesne neoperativnosti sustava treba izbjegavati.6. Prijedlog izmjene radi osiguranja kontinuiteta i operativnosti sustavaRadi osiguranja pravne sigurnosti i neprekinutog funkcioniranja sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, predlaže se:- da zakon stupi na snagu u roku od 8 dana od objave u Narodnim novinama, ili u slučaju fiksnog roka, sa 01. lipnja 2026., te- da se provedbeni pravilnik donese najkasnije u roku od 15 ili 8 dana od donošenja zakona ili, radi sigurnijeg osiguranja funkcioniranja sustava imenovanja, prije ili istodobno sa stupanjem zakona na snagu obzirom da se već sada zna narav i vrsta izmjena koja je potrebna u pravilnicima.7. Zaključak Predloženi rok stupanja na snagu zakona (01. rujna 2026.), uz naknadni dodatni rok od 60 dana za donošenje provedbenog pravilnika, stvara ozbiljan rizik privremene neoperativnosti sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, osobito u kontekstu isteka mandata članova vijeća početkom 2027. godine. Takvo normativno rješenje može dovesti do odgode imenovanja sudaca i državnih odvjetnika, smanjenja kapaciteta pravosudnog sustava i negativnog utjecaja na njegovu učinkovitost. Radi osiguranja kontinuiteta funkcioniranja pravosudnog sustava, pravne sigurnosti i zaštite ustavnih prava građana, nužno je skratiti rok stupanja na snagu zakona i rok za donošenje provedbenog pravilnika, odnosno osigurati da zakon postane operativno provediv bez razdoblja pravne praznine i da se barem već upražnjena mjesta za pravosudne dužnosnike popune primjenom novih odredbi zakona najkasnije do kraja studenoga ili 2026. godine, dakle pred istek mandata članova postojećih vijeća.U tom smislu prijedlog novog zakonskog teksta bi</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			glasio„(2) Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 56.b Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 83/23. i 155/23.) Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“ili„(2) Pravila o načinu provođenja provjere znanja i ocjenjivanju pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja razgovora i načinu provedbe psihološkog testiranja iz članka 56.b Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 83/23. i 155/23.) Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od 8 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“		
52.	MLADEN PAVASOVIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 16.	Poštovani,podnosim ovu primjedbu i prijedlog novog zakonskog teksta s aspekta praktičnog funkcioniranja pravosudnog sustava, kontinuiteta imenovanja pravosudnih dužnosnika te osiguranja pravne sigurnosti i operativnosti institucija, a povodom odredbi kojima je propisano da izmjene i dopune zakona stupaju na snagu 01. rujna 2026. godine te da će se provedbeni pravilnik donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja zakona na snagu. Takvo normativno rješenje stvara ozbiljan rizik privremene neoperativnosti sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, pravne nesigurnosti i institucionalnog zastoja, s mogućim posljedicama na učinkovitost funkcioniranja sudova i državnih odvjetništava i gomilanja neriješenih predmeta uslijed nedostatka pravosudnih dužnosnika a što je sve suprotno navedenoj ocjeni stanja u razlozima donošenja preloženih	Primljeno na znanje	Vrijeme stupanja na snagu ovog Zakona uvjetovano je i zahtjevima zakonodavnog procesa te ne ovisi isključivo o volji stručnog nositelja izrade ovog zakonskog prijedloga.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>izmjena i dopuna ovog Zakona.1. Neoperativnost zakona u razdoblju nakon njegovog formalnog stupanja na snaguPredloženim rješenjem zakon će formalno stupiti na snagu 01. rujna 2026., čime prestaje primjena postojećeg normativnog okvira za sva buduća imenovanja, dok istodobno provedbeni pravilnik, nužan za njegovu operativnu provedbu, može biti donesen tek do 60 dana kasnije. To u praksi znači da će postojati razdoblje u kojem:- novi zakon formalno vrijedi,- ali ne postoji potpuni provedbeni okvir za njegovu operativno provođenje,- nadležna tijela neće imati sve potrebne normativne uvjete za nesmetano provođenje postupaka imenovanja.U praksi pravosudnog sustava, provedbeni pravilnici nisu samo formalni akti, već predstavljaju nužan operativni instrument za provođenje postupaka imenovanja, vrednovanja i odlučivanja. Bez njih, provedba zakona može biti pravno i praktično otežana ili onemogućena.2. Rizik privremene blokade ili ozbiljnog usporavanja imenovanja sudaca i zamjenika svih državnih odvjetnikaS obzirom na predložene rokove, postoji vrlo realan i konkretan rizik da se u razdoblju od rujna 2026. pa sve do početka 2027. ili proljeća 2027. godine (skoro 8 mjeseci) postupci imenovanja sudaca, zamjenika državnih odvjetnika neće moći provoditi s potrebnom pravnom sigurnošću i operativnom učinkovitošću. Ovaj rizik proizlazi iz kumulativnog djelovanja sljedećih okolnosti:- zakon stupa na snagu 01. rujna 2026.,- provedbeni pravilnik se donosi u roku od 60 dana od dana stupanja zakona na snagu a što znači da može biti donesen tek do studenoga 2026.,- već početkom 2027. istječu mandati članovima vijeća koji pred kraj mandata</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>gotovo faktički funkcioniraju kao tehničko vijeće,- novi sastavi vijeća tek trebaju biti izabrani i konstituirani,- novi normativni sustav tek treba biti operativno implementiran u institucionalnoj praksi.U takvim okolnostima postoji realna mogućnost da će imenovanja pravosudnih dužnosnika nakon 01. rujna 2026. biti odgođena ili privremeno onemogućena sve do skoro ožujka ili travnja 2027. godine odnosno na skoro 8 mjeseci. To može imati izravne posljedice na:- popunjenost sudačkih i državnoodvjetničkih mjesta,- radni kapacitet sudova i državnih odvjetništava,- trajanje sudskih i državnoodvjetničkih postupaka,- povećanja neriješenih broja predmeta,- ukupnu učinkovitost pravosudnog sustava.3. Posebno izražen rizik u kontekstu isteka mandata članova vijeća početkom 2027. godinePrijelaz na novi normativni okvir odvijao bi se istodobno s istekom mandata postojećih članova vijeća i izborom novih članova. To znači da bi novi sustav trebao postati operativan upravo u trenutku institucionalne tranzicije, što dodatno povećava rizik usporavanja ili otežanog provođenja postupaka imenovanja. U praksi, svaka promjena normativnog okvira zahtijeva određeno razdoblje prilagodbe, a dodatno opterećenje sustava kroz izbor novih članova oba vijeća može dovesti do kumulativnog učinka privremene institucionalne neoperativnosti. Stoga sa ovakvim navedenim rješenjima stupanja na snagu izmjena i dopuna zakona i rokova izrade pravilnika postoji vrlo realna mogućnost da sustav imenovanja ne bude u potpunosti operativan sve do proljeća 2027. godine.4. Nerazmjernost odgođenog stupanja na snagu u usporedbi sa stvarnim</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>opsegom izmjena i zakonodavnom praksomUsporedbe radi, Zakon o kaznenom postupku iz 2008. godine, koji je predstavljao temeljnu reformu kaznenoprocesnog sustava, uključujući ukidanje sudske istrage i uvođenje državnoodvjetničke istrage, stupio je na snagu u roku od 8 dana od objave kao i novoizglasane izmjene i dopune Zakona o kaznenom postupku u 2026.. Ističe se da se u 2008. godini radilo o reformi koja je zahvatila cjelokupni pravosudni sustav. Suprotno tome, u ovom slučaju predviđa se višemjesečna odgoda stupanja na snagu, uz dodatnu odgodu operativne primjene zbog roka za donošenje pravilnika. Takvo normativno rješenje nije razmjerno opsegu i naravi izmjena niti je u skladu s potrebom osiguranja kontinuiteta funkcioniranja sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika.5. Rizici s aspekta pravne sigurnosti, vladavine prava i ustavnih prava građanaSvako normativno rješenje koje dovodi do otežanog ili odgođenog imenovanja sudaca i državnih odvjetnika nosi visok rizik negativnog utjecaja na ostvarivanje ustavnih prava građana, osobito prava na pristup sudu i prava na suđenje u razumnom roku. Kontinuitet i operativnost sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika ključni su preduvjeti stabilnog funkcioniranja pravosudnog sustava i zaštite ustavnih prava građana. Bilo kakva normativna rješenja koja stvaraju razdoblja potencijalne ili vrlo izvjesne neoperativnosti sustava treba izbjegavati.6. Prijedlog izmjene radi osiguranja kontinuiteta i operativnosti sustavaRadi osiguranja pravne sigurnosti i neprekinutog funkcioniranja sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, predlaže se:- da zakon stupi na snagu u roku od 8 dana od objave u Narodnim novinama, ili u</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>slučaju fiksnog roka, sa 01. lipnja 2026., te- da se provedbeni pravilnik donese najkasnije u roku od 15 ili 8 dana od donošenja zakona ili, radi sigurnijeg osiguranja funkcioniranja sustava imenovanja, prije ili istodobno sa stupanjem zakona na snagu obzirom da se već sada zna narav i vrsta izmjena koja je potrebna u pravilnicima.7. Zaključak Predloženi rok stupanja na snagu zakona (01. rujna 2026.), uz naknadni dodatni rok od 60 dana za donošenje provedbenog pravilnika, stvara ozbiljan rizik privremene neoperativnosti sustava imenovanja pravosudnih dužnosnika, osobito u kontekstu isteka mandata članova vijeća početkom 2027. godine. Takvo normativno rješenje može dovesti do odgode imenovanja sudaca i državnih odvjetnika, smanjenja kapaciteta pravosudnog sustava i negativnog utjecaja na njegovu učinkovitost. Radi osiguranja kontinuiteta funkcioniranja pravosudnog sustava, pravne sigurnosti i zaštite ustavnih prava građana, nužno je skratiti rok stupanja na snagu zakona i rok za donošenje provedbenog pravilnika, odnosno osigurati da zakon postane operativno provediv bez razdoblja pravne praznine i da se barem već upražnjena mjesta za pravosudne dužnosnike popune primjenom novih odredbi zakona najkasnije do kraja studenoga ili 2026. godine, dakle pred istek mandata članova postojećih vijeća.U tom smislu prijedlog novog zakonskog teksta bi glasilo"Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. lipnja 2026."ili"Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu u roku od 8 dana od dana objave"</p>		
53.	TOMIĆ DALIĆ	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 16.	Poštovani, predlažem stupanje na snagu 1. lipnja 2026. zbog donošenja svih provedbenih propisa vezanih uz ovaj zakon, kao i najavljene isteke mandata	Primljeno na znanje	Vrijeme stupanja na snagu ovog Zakona uvjetovano je i zahtjevima zakonodavnog procesa te ne ovisi isključivo o volji stručnog

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			članovima državnosudbenog vijeća kako bi se imenovanje pravosudnih dužnosnika odvijalo u kontinuitetu.		nositelja izrade ovog zakonskog prijedloga.
54.	TOMAŠIĆ RAGUŽ	TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU Članak 51.	Predlažem izmjenu odredbe članka 51. st. 3. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: ZoDSV) na način da se za suca županijskog suda može imenovati i osoba koja je bila sudski savjetnik 12 godina (kako je to ranije bilo uređeno Zakonom o sudovima iz 1994. i 2005.), a za suce visokih sudova osoba koja je bila sudski savjetnik 15 godina. Zakonodavni pristup iz Zakona o sudovima iz 1994. i 2005. bio je u skladu s prirodom posla koji sudski savjetnici obavljaju jer sudjeluju u radu na najsloženijim sudskim predmetima. Da je njihovo iskustvo usporedivo s iskustvom nositelja pravosudne dužnosti govori i činjenica da se pravosudni dužnosnici, koji su privremeno upućeni na rad u viši sud, u skladu s odredbom članak 61. stavak 4. ZoDSV, raspoređuju na radno mjesto viših sudskih savjetnika-specijalista tog suda (ranije na radno mjesto višeg sudskog savjetnika), a vrijeme provedeno na privremenom premještanju za potrebe napredovanja i stjecanja iskustva za imenovanje na viši sud priznaje im se kao da su obavljali sudačku dužnost. Ovdje ukazujem na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-861/23 od 13. travnja 2023. u kojoj je, između ostalog, navedeno: „Vrijeme provedeno na radu u drugom sudu na koji je sudac, sukladno članku 61. ZoDSV-a koji je bilo na snazi u vrijeme donošenja osporene odluke, privremeno upućen, priznaje se kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti i kao takvo uzima se u obzir prilikom utvrđivanja ispunjenja uvjeta za imenovanje, u konkretnom slučaju za suca županijskog suda, propisanih člankom 51. stavkom 3. ZoDSV-a. Naime, člankom 88.	Nije prihvaćen	Reforma uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova nije predmet ovog Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ZoSUD:28/13-126/19 taksativno je propisano u kojim slučajevima sudačka dužnost miruje i kada se vrijeme provedeno na određenim poslovima priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. Iz te zakonske odredbe ne proizlazi da sucu miruje sudačka dužnost za vrijeme upućivanja na rad u drugi (viši) sud, kao i da se to vrijeme ne bi priznavalo kao vrijeme provedeno u obnašanju sudačke dužnosti. "Postoji generacija sudskih savjetnika koja je stekla uvjete po zakonskom rješenju iz 2005., nakon čega su izmjenom zakonodavstva stavljeni u daleko najnepovoljniji položaj i zapravo im je nastala nenadoknativa šteta jer su im stečeni uvjeti doslovno „preko noći“ oduzeti iako su imali legitimna očekivanja da će postati suci ili barem da će sudjelovati u natječajima. Generacija savjetnika dovedena je u situaciju da moraju ponovo stjecati uvjete, a ako nisu uspjeli ući u Državnu školu, uvjete su mogli „ponovo“ steći tek godinama kasnije jer u jednom, ne baš zanemarivom razdoblju (2013. - 2017. godine) nisu uopće mogli steći uvjete. Predloženo zakonodavno rješenje u praksi konkretno znači da npr. osoba koja je imenovana za suca prvostupanjskog suda i pet godina bila sudac, te se nakon pet godina premjesti na rad u viši sud i bude na premještanju daljnjih pet godina, ostvaruje uvjete za napredovanje (čl. 51. st.3. ZoDSV) dok sudski savjetnik s 20 godina staža na tom istom sudu uvjete ne može ostvariti. Također, prema ovom zakonodavnom rješenju sudski savjetnik teoretski može biti imenovan na općinski ali i na Vrhovni sud RH (čl. 51. st.5. ZoDSV) jer su ti sudovi „otvoreni“ za sve kategorije, dok za drugostupanjske sudove uvjete mogu ostvariti samo pravosudni dužnosnici. Proizlazi, dakle,</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>da se prema predloženom zakonodavnom rješenju savjetnici koji su cijeli (višedesetljetni) staž proveli u pravosudnom sustavu stavljaju u nepovoljniji položaj, što je protivno Ustavu RH koji u odredbi čl. 14. svima jamči jednakost pred zakonom, a prema odredbi čl. 54. Ustava RH svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. Dakle, Ustav RH jamči pravo na rad i slobodu izbora zanimanja, uključujući pravo na profesionalni razvoj pod jednakim i predvidivim uvjetima. Zato predlažem izmjenu, odnosno „vraćanje“ na ranije zakonodavno rješenje (koje je brojnim savjetnicima koji su u to vrijeme već započeli profesionalni put u pravosudnom sustavu stvorilo legitimno očekivanje da će biti imenovani za suce) kojim bi se bi se sudskim savjetnicima s višedesetljetnim stažem omogućio pravedan sustav napredovanja. Uostalom, praksa prema zakonskim rješenjima iz 1994. i 2005. nije pokazala nikakve negativne posljedice, već naprotiv, iznjedrila je priznate pravosudne dužnosnike koji tu dužnost i danas obavljaju. Nadam se da ćete prepoznati važnost i svrsishodnost predložene izmjene i omogućiti sudskim savjetnicima, kojima su ranijim zakonskim izmjenama ukinuti već stečeni uvjeti za imenovanje za suce na više sudove te su stoga svih ovih godina ostali u statusu sudskih savjetnika, unatoč bogatom radnom iskustvu, a sve kako bi se, barem djelomično, ublažile posljedice koje su im prijašnjim zakonskim rješenjima nanosene.</p>		